ఓం

పెరకాయస్వాములవారి చరిత్రము

రెండవ భాగము.

ర చ న :

అ. బాలసుబ్రమణ్యం అయ్యర్.

టి. ఆర్. యం. క్రిష్ణస్వామి నాయుడు

ప్రచురణ :

పెరకాయస్వామి కైంకర్య సమాజము

మద్రాసు.

1 9 6 2

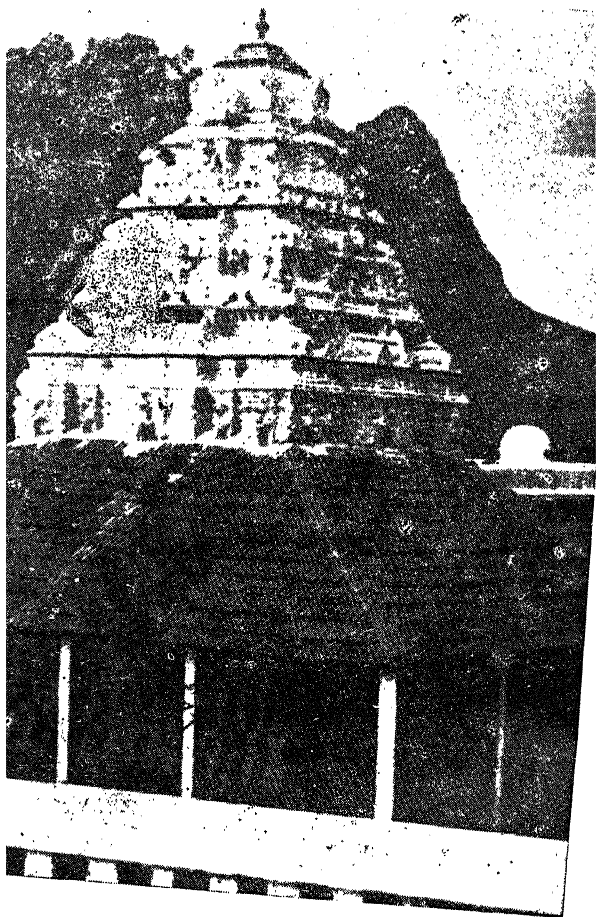
ముద్రణ :

శ్రీ కృష్ణచిత్ర ప్రింటర్స్ మద్రాసు-17
ఫోన్ : 441286

విషయసూచిక

పుటలు

యణవనములోని శ్రీ స్వాములవారి దేవాలయము

మున్నుడి

్రీ సౌరకాయస్వామి కైంకర్య సమాజం వారిచే 1958-వ సంవ
“శ్రీ సౌరకాయ స్వాములవారి చరిత్రము” యనెడి పుస్తకం
ప్రచురింప బడినది. దీనిలోని అంశములన్నీ 1911-వ సంవ
శ్రీ టి. భక్తవత్సలం గారిచే ఇంగ్లీషునందు వ్రాయబడిన
నుండి గైకొని ఆంధ్రీకరించబడినది. గత సంవత్సరం
వారి జీవితము, బోధనలు మొదలగు వాటిని గూర్చి. వారి
శిష్యుల గూర్చి కీర్తిశేషులు శ్రీ బాలసుబ్రమణ్యం గారిచే తమిళ
శ్రీ సౌరకాయ సిద్ధర్” అను పుస్తకం విరచింపబడి ప్రచురింప

లుగులో ప్రస్తుత పుస్తకంలో మొదటి ఐదు అధ్యాయాలు కూడా
లు శ్రీ బాలసుబ్రమణ్యం గారిచే ఆయన మరణించుటకు ముందు
డినది. ఈ అధ్యాయాలు అన్నీ చిత్తూరునుండి వెలువడు “కల్లె
వేయబడినవి. స్వాములవారు జీవించి ఉన్న కాలంలో. ఆటు
వారి అత్యద్భుత చర్యలతో కూడి వున్న మిగతా అధ్యాయాలు
శ్రీ జె. వి. శ్రీనివాసులు నాయుడు, మరియు టి ఆర్. క్రిష్ణ
నాయుడుగార్లచే చదువరులకు యీ పుస్తకంలో చేర్చబడినవి.

దువరులందరు శ్రీ సౌరకాయస్వామి భక్తులై వారి ఆశీర్వాదాలు
రు గాక.

—శ్రీ సౌరకాయస్వామి కైంకర్య సమాజం.

శ్రీ సొరకాయస్వాములు

సొరకాయలస్వాములవారి చరిత్రము

మొదటి అధ్యాయం — పీఠిక

గా మండలమున పురాతన కాలం నుండి నాగరికత కలిగి మహో
తిలో వేలాది ఏండ్ల నుండి ప్రఖ్యాతి చెంది భూమాత కిరీటంలో
మణిగా వెలుగుచుండినది మన భారతదేశం. మనుష్య వర్గం
తిలో ఎంత ఉచ్ఛస్థితిని పొంద సాధ్యమో అంత స్థితిని పొంది
మనుష్యుడు తనయొక్క అభిలాషకు లక్ష్యమగు ఆనందాన్ని
యి, ఆనందానికి దారి ఆత్మ స్థితత్వమేనని ఎరిగి అందులో
స్థితులం చేరి బ్రహ్మానందాన్ని అనుభవించి ఆ దారియే అన్నిటి
త్తమమని తెలిసికొనెను. ఇట్లు తత్వమనే వృక్షంలో మాగిన
వేదములు. వేదములు అనాదియైనవి. వేదకాల నిర్ణయము
న కసాధ్యం. మన భారత భూమి వేద భూమి, పుణ్య భూమి.
ుడు అవతరించుటకు తగువైన భూమియని పలుమారు అవత
'పరిత్రాణాయ సాధూనాం, వినాశయచ దుష్కృతాం, ధర్మ
ార్థాయ సంభవామి యుగే యుగే" అని ధర్మమును నెలకొల్పిన
శేషత్వము భారత భూమికే కలదు. ఈ భూమిలో ఆత్మ తత్వ
ం కొంత చల్లబడి ధర్మం తగ్గినప్పుడెల్ల మహాత్ము లవతరించి
ణ చేసిరి. ఇట్లు జరగడం దైవనిర్ణీతం. ఇట్టి భాగ్యం మనదే.

ఇట్లవతరించిన మూర్తులే శంకరులు, రామానుజులు, మధ్వా
్యలు, కబీర్‌దాసు, గురునానక్, శ్రీ కృష్ణచైతన్యులు, అప్పర్,
ఽరర్, తిరుజ్ఞాన సంబందర్, రమణ భగవాన్, మరి ఎందరెందరో
ౕశ్వరులు, సిద్ధపురుషులు.

సమీప కాలమున దక్షిణ దేశంలో అవతరించిన మహాత్ములు
ాను చిత్తూరు మండలంలో శ్రీ సొరకాయ స్వామివారను సిద్ధ
షులు. మరిన్ని తిరిచ్చినాపల్లి మండలంలో తాయుమానవర్లు. వీరిరు
సమకాలీకులు. శ్రీ సొరకాయ స్వామివారు క్రీ. వె. 1700 సం॥
రించి 202 సంవత్సరాలు జీవించి, క్రీ. వె. 1902 సంవత్సరం
ఖం చెందిరి. వీరు చేసిన దైవచర్యలు వర్ణనాతీతం. ఆశ్రయించిన
ఆదరించెను. లౌకిక రీతిలో లోపల బాధలు పోగొట్టి జ్ఞానమొసం
కేవలం జ్ఞానాపేక్ష కలవారికి ఆత్మతత్వంలో ఉన్నత స్థితులం
హాయపడి, కొందరిని గొప్ప సిద్ధులుగ చేసెను. వీరిని గొప్ప
త అని వర్ణించుట ఏ మాత్రం అతిశయోక్తి గాదు.

శ్రీ సొరకాయ స్వాములవారి జీవిత కాలంలో వారిని ప్రజలు
డుచుండు దైవమని యెన్నుకొనిరి. వారి దైవశక్తి దేశమంతటా
ది ఉండెను. సమీపంలో ఉన్నవారే కాక చాల దూరదేశస్థులను
కర్షించిరి. ఉదాహరణంగా కాశీ నివాసస్థుడైన ఒక బ్రాహ్మణ
తన అభ్యాసంలో కొంత చిక్కుపడి, అట్టి చిక్కు తొలగించు
ప ప్రయత్నింప తమ దివ్యదృష్టితో నారాయణవనంలో మూర్తి
ప్రకాశించుచుండుట చూచి, అచ్చోట చేరి స్వామిని దర్శించి
ొ రోజులు అచ్చటనే నిలచి, మనోరథం సఫలీకరించుకుని
ారిని పొగడి, తన గృహం చేరెను. బ్రాహ్మణ యోగికి హిందీ
్కృతే తెలుసును. సిద్ధులవారికి ఆ భాష అపరిచితం. వీరి సంభా
ానంలో జరిగెను. యోగుల తత్వం, స్థితిని సామాన్యులు ఎరుగ

సొరకాయ సిద్ధుల అనుగ్రహించే మూటలమ్మ అను ఒక
ాగి కాళహస్తికి సమీపంలో నుండు ఆకృతి యను గ్రామంలో
్యతిగా వెలుగుచుండి సిద్ధి పొందెను. మడుగుస్వామి యను
ాగి కాళహస్తి ప్రాంతమంతా తిరుగుచుండి మహా నిర్యాణం
. మదరాసు వాసులైన చట్టిపరదేశి అను ముంతపరదేశి సిద్ధ
ు మహోన్నత స్థితి పొంది నిర్యాణం చెందిరి. కుమారకుప్పం
అనువారు తమ జీవితమంతా మనుష్య సమూహానికి చాలా
సడిరి. ఇంక ఎందరెందరో ఉన్నత స్థితి కెక్కారి.

) సొరకాయ స్వామివారు సిద్ధపురుషులు. భారత దేశంలో
కాలంలో నున్న సిద్ధులవలె ఆత్మశక్తి కలిగి అద్భుత చర్యలతో
ాన చేస్తూ, అధర్మాన్ని ఖండిస్తూ శిష్యులను కాపాడుచుండిరి.
ుకు ప్రకృతి, వికృతి లోబడి ఉండెను. ఉదాహరణంగా, ఒక
విస్తారంగా పడుచుండిన వాన వారి ఆజ్ఞానుసారం బాట వెంబడి
ండిన బండి, ఎద్దును వర్షించి చుట్టు వర్షించు చుండెను. నాలుగు
దిక్కులు చుట్టూను వర్షించుచుండునప్పుడు బండి తడవకపోవడం
ారం. మదరాసు నుండి బొంబాయికి పోవు మెయిలు సిద్ధుల
ుదైదు నిమిషాలు ఆగిపోయెను. ఇంజనులో ఏలాటి లోటు
ువరు యంత్రం త్రిప్పినాకూడా బండిపోలేదు, ఈ సమయంలో
ు తమ చేతనున్న కర్రను ఖడ్గముద్ర రీతిలో పైకెత్తుకుని
. తరువాత ముద్రహస్తాన్ని మార్చి, చేతనున్న కర్రను ప్రక్క
తడవుగా బండి ప్రయాణమయ్యెను, ఈ విధంగా వారి ఆజ్ఞకు
మే గాక వికృతి కూడా లోబడి నడచెను.

ిట్టి మహాత్ముడు చిత్తూరు జిల్లా, పుత్తూరు తాలూకాలో నారాయణ
పురాణ ప్రఖ్యాతి చెందిన పురాణ దివ్యక్షేత్రాన అరుణా నదీ
నిర్యాణమై అచ్చట సమాధి చేయబడి ఉన్నారు. సమాధిపై
వాలయము కట్టబడి ఉన్నది. ప్రతి సంవత్సరం వారు సిద్ధిపొందిన
వమి రోజు గురుపూజ వారి శిష్యులచే వైభవంగా జరుపబడు

ారకాయ స్వాములవారి జీవిత చరిత్ర తెలుగు, ఆంగ్లం, తమిళ,
ాషల్లో సొరకాయ స్వామి కైంకర్య సమాజం వారిచే ప్రచు
ఉన్నది.

నారాయణవనము

'రాయణ మండలం చాలా పురాతనమైన పుణ్యప్రదేశము. ఉత్తర
త్తర వేంగడము (వడ వేంగడము) 'కలౌ వేంకటనాయకః' యని
గాంచిన ఏడుకొండల వారి మహాస్థలమున్ను, అందుకు కొంత
'గాన్ను కాళహస్తి ప్రాంతాన్ను భక్తాగ్రేసరుడగు కన్నప్ప
), ముక్తిగాంచిన వాయులింగ ప్రతిష్ఠా విశేషం కలిగిన
స్తే క్షేత్రమున్ను ప్రకాశించుచున్నవి. నారాయణవనానికి పూర్వ
సూర్యనారాయణమూర్తికి గాను నిర్మాణింపబడిన ఆలయం
నైపుణ్య విశేషంబు గలిగి, ప్రతి సంవత్సరాన రవి మీనరాశి
ప్రవేశించిన పన్నెండు, పదమూడు, పదునాల్గవ దినాలలో
క్మె సాయం సమయాన్ను క్రమంగా మూలమూర్తియొక్క
నాభి, కిరీటం వీటిపై ప్రకాశించు విశేషత్వం గలది. నారాయణ
దక్షిణాన్న రత్నసభగా అమరిన తిరువాలంగాడు అను పురాణ
గాంచిన ఈశ్వరాలయమున్ను. తిరుత్తణిలో ప్రసిద్ధిగాంచిన
స్వామి ఆలయమ్మున్ను, శోళింగపురాన విఖ్యాతిజెందిన యోగ
-మూర్తి క్షేత్రముల మధ్య వెలయు ప్రదేశాన్న. అరుణానది
సొరకాయ సిద్ధుల వారు తమయొక్క నివాస్థలమన నిర్మిం
).

యణవన ప్రదేశాన్న శ్రీమన్నారాయణుడు విహరించుచుండి
పురాణాలు ఘోషించుచున్నవి. ఈ ప్రదేశం తిరుపతి ఏడు
ప్రదేశానికి చేరినది. పూర్వకాలాన ఈ ప్రదేశంలో అనేక
ం, యోగులు, సిద్ధులు నివసించుచు. యీ ప్రాంతమంతయును
చేసిరి. సమీపకాలాన్న సొరకాయ సిద్ధులవారు యీ ప్రదేశాన్ని
ప్రకాశింపజేసిరి.

ారకాయ సిద్ధులవారు ముందు తిరుపతి ఏడు కొండలయందు
కేసి. యోగం నభ్యసించి, మౌనవ్రతులై. దిగంబరుడుగా
ు, ఆత్మతత్వంలో మహోన్నతస్థితికి యెక్కెను. తిరుపతి ఏడు
ప్రదేశం మానవులు ఆత్మిక అభివృద్ధి చెందుటకు సహాయపడు
ణం గల్గినదని తమిళ కవిచక్రవర్తియగు కంబరు, తమ రామా
వర్ణించివున్నారు. యిటువంటి పుణ్యప్రదేశాన్ని వారు అభ్యసించి
ం గాంచిన పిదప లోకోద్ధారణార్థం నారాయణ ప్రదేశం చేరిరి.
రి జీవితకాలాన్న వారిని గురించి భక్తులు స్తోత్ర పాటలలో
ి పద్యాలు యీ క్రింద యివ్వబడినవి :

తిరుపతి కొండల క్రిందట
వరుసగ మౌనవ్రతోపవాసంబు లదు
స్తరకానఁదిరిగి వెల్గెడు
సౌరబుట్టల వేసదారి! సురమునివర్యా!

నారాయణ వనమందున
వారితగతి నెల్లవారు బలిసి గొలువ స
త్కారంబుల నన్నింటిని
జూరంగొనవయ్య! జియ్య సురమునివర్యా!

మూడవ అధ్యాయము

స్వాములవారి - చరిత్రము

ారకాయ సిద్ధులవారు సమూహమున ప్రథమంగా కనబడి
సుమారు డెబ్బది యేండ్ల ముసలివారిగా కనబడిరి. వారి లక్షణ
ః దాల్చిన శిరస్సున సామాన్య గ్రామస్థునివలె చుట్టబడిన
, చిరునవ్వు వెలుగు ముఖాని , ఘనమైన కనుబొమ్మలు,
లె మెరయు కన్నులు, పొడవైన నెరసిన గడ్డం, సొరకాయలు
చుండెడి కావడి అమరిన భుజం, వీపుమీదను కొన్ని సొర
పాత పేికల మూట, వామనరూపం, వయస్సుచే గూని
కచేత కఱ్ఱ, మరియొకచేత వారి సంచితమొయును రీతి రెండు
లు, భిక్షటనము చేస్తూ పెద్దల దర్శనం. వీరి కాయము స్ఫుర
. సమయం వచ్చినప్పుడు కోరిన రూపం దాల్చు శక్తిగలవారు.
సప్నం స్వామివారికి వుపదేశం చేసిన కాలాన్న మగ, ఆడ
ని ఒక్క శుద్ధ బ్రహ్మ స్వరూపముగా దర్శన మిచ్చిరి.

ద్ధుల జీవితం సామాన్యులవలెకాదు. వారెంత కాలం జీవించ
నిన అంతకాలం జీవించగలరు. వారు జీవితంలో తమయొక్క
పాప పుణ్యాలు రెండున్ను హరించి మధ్యస్థితిజేసి ముక్తి
రు. సొరకాయ సిద్ధులు ప్రథమంగా క్రీ. వె. 1770 సం॥
యేండ్ల ముసలి వారుగా కనపడినప్పుడు పుత్తూరులో ఒక సత్రం
ముందు సిద్ధులవారి ఆశీర్వచనం కోరి అందుకుగాను టెంకాయ
లం పంపిన ఖర్చు సత్రం నిర్మించినవారి లెక్కలలో కనబరచ
బడి, అందువలన వారు సుమారు క్రీ. వె. 1770 సం॥లో
చి ఉండవచ్చునని నమ్మబడుచున్న. ఆ కాలం నుండి వీరు

తిరుగుచూ, జన సమూహామునకు గొప్ప సహాయం చేస్తూ తన్ను చేరినవారిని కాపాడిరి ధర్మరీతిగా కోరినవి వారికిచ్చిరి. విరోధమైన పనులు వారికిగిట్టవు అట్టివారు ఎంతటి వారైనను పెకలగొట్టుదురు. పురాణకాలంలో సిద్ధపురుషులు ఎట్టి గొప్ప చేసిరో అట్టి పనులను వీరును చేసిరి. వీరి దివ్యచరిత్ర చాల చిత్రం. వీరిని నేరుగా చూచినివారు యిప్పటికిని వున్నారు. వీరి ౦రిని తాతా యని పిలుతురు ఈ సురతాత యీ నాటికిని తమ ॥ల్ని ఆదరించి కాపాడుచున్నారు.

మారకుప్పం స్వామి యనువారు సొరకాయ సిద్ధులవారి శిష్య కరు. వీరికి తామును సిద్ధులవలె శక్తిని సంపాదించవలెనని ౦భిలాష వుండెను. వీరు బాల్యమున సిద్ధులవారి నారాయణ నొకప్పుడు సందర్శించినప్పుడు సిద్ధులు "అబ్బాయీ, నీవు నీ ో తలమీద చాలా బరువు మూటలు మోయవలను" యనిరి. త కాలానికి కుమారకుప్పం స్వాములవారికి తగు ఉపదేశం చి తిరుత్తణికి సమీపాన్న 'నంది' నదీఒడ్డున వేకువజామున కు విరీక్షించుచు సిద్ధులవారు వేచివుండిరి. మరికొంత సేపటికి కుప్పం స్వామి అచ్చటికి వచ్చి, సిద్ధులవారిని దిగంబరస్థితిలో డ కానటువంటి శుద్ధ పరబ్రహ్మ స్వరూపముగ గాంచి ఆశ్చర్య ౦వివలన సిద్ధులవారు శుద్ధ పరబ్రహ్మ స్వరూపులని తెలియు కుమార కుప్పం స్వామివారు వుపదేశం తీసుకొన్న తరువాత ం పెక్కువిధాల సహాయం చేస్తూ నచ్చిరి.

కానొకనాడు ప్రాతఃకాలాన్న సిద్ధులవారు శిష్యులతో ఒకచోట

డీఉన్నప్పుడు ప్రక్కనగల నొకద్రుమాను పై రెండు పక్షులుండెను,
నొకటి శాంతంగా నొకేచోట కూర్చుండెను మరియొకటి
ల నెగురుచు పండ్లను దినుచుండెను. సిద్ధులవారు ప్రక్కనున్న
ంచి "చూచావురా, వీడు శాంతంగా కూర్చుంటే, వాడు కనబ
లను తినుచున్నాడు, శాంతంగా వూరుకున్నవాడే పరమాత్మరా"
ఇది ఋగ్వేదములోని వాక్యం. వేదస్వరూపుడైన పరమాత్మ
మయినవారికి వేదసారం తెలియడం సహజం.

— — —

నాల్గవ అధ్యాయము

సిద్ధపురుషులు

) సౌరకాయ సిద్ధుడు సహజ సమాధి స్థితిలో సామాన్యు
లతో కలిసి మెలసి తిరుగుచుండిన సిద్ధపురుషులు, వారు
కనబడుచుండినను సూక్ష్మ స్థితిలో సర్వవ్యాపిగా పరమాత్తు ని
దెందు చూచినా యందంను కనబడుచుందురు ఇంతటి గొప్ప
తన్నాశ్రయించి వచ్చినవారి తత్వమెట్టిదో అదేవిధంగా
వర్తించుదురు. అనగా తానున్న వారిలో ఒకరుగా నటించుచు
పెద్ద చిన్న అనే లేనిపోని హెచ్చుతగ్గులను రానివ్వరు. ధనికుల
ధికారులతోను, బీదలతో బీదవారుగాను, భిక్షుకు-తో భిక్షుగాను
దురు. పరబ్రహ్మముతో లీనమైన వీరికో మూర్తీకభవించి
ఎన్ని దేవాంశములుండినను, సామాన్యులవలె తాను
తోకూడా దేవాలయాలకు పోవుదురు. గుడిలోనున్న మూల
అవాహనం అయివుండు ప్రణవశక్తి, సిద్ధులవారియందున్న
ండు కారణాలచే కొన్ని విశేషదృశ్యాలు కనబడును.

క సమయంలో గూడూరులో తహసీలుదారుగా పని చేస్తున్న
ప్పస్వామి శెట్టి యం. ఎ. గారును, మరికొందరు భక్తులును
రుమలకు వేంకటేశ్వరస్వామి దర్శనానికి వెళ్ళినప్పుడు సిద్ధుల
కమతో దర్శనానికి రమ్మని ప్రార్థింప వారును సమ్మతింప
ను కలసి తిరుమల కొండకు వెళ్ళిరి. అచ్చట వారందరు కాలకృ
ర్తిగావించుకొని సిద్ధులవారినింబిలచుకొని స్వామిదర్శనానికి

వారందరు మూలమూర్తిని కొంతసేపు నిర్మలంగా నిలచి
చేయుచుండిరి. తరువాత చూచుకొనగా వారి మధ్య నిలబడి
సిద్ధులవారు కనబడలేదు. చాల భక్తి శ్రద్ధలతో పిలుచుకొనివచ్చి
నడనందులకు వారందరు అతృతలో నలుప్రక్కల చూడ
వీరందరును కొంతసేపు మూలమూర్తియందు మనస్సు లీనమై
సమయంలో అతి సూక్ష్మస్థితిలో నున్న సిద్ధులవారుమూలమూర్తి
నుంతర్యామిగా వుండి తన్నుపరులు ఆతురతతో వెదకినంత
ం వారి మనో భీష్టము నెఱవేర్చుటకు మూలబింబము నుండి
ఏ భక్తులు గోష్ఠిలో చేరిరి. అందరును చెప్పలేనంత ఆశ్చర్య

ద్ధులవారికి ఆత్మిక సహాయం పొందుటకు సత్పాత్రమయినవారు
ప్పుడు వారికి దీక్షయిచ్చి అభివృద్ధికి తేవలననే యభిలాష ఉండి
ట్టివారు సమీపించినప్పుడు వారికి దీక్షయిచ్చి పైస్థితులం జేరం
రు. ఆత్మిక సంబంధంగా సలహాలు యడిగేవారికి పూజలు.
కంటే ధ్యానమే మేలని చెప్పుదురు. అప్పుడప్పుడు "అడుగు
ో చేయివేసేవారు. లేదేరా" యని చెప్పుదురు. అడుగుకడుపు
నాభిప్రదేశం. ఇదియొక యోగస్థానము. ఇచ్చట ఈశ్వరుడు
మాడుచున్నాడని చెప్పుదురు. తమిళ శైవసమయాచార్లయిన
మూర్తి స్వామి అమాత్తూర్ పదిగంస్తోత్ర పాటములో నాభికి
నాలుగు వ్రేళ్ళ స్థానమున ఈశ్వరుడు తాండవమాడుచున్నాడని
న్నారు. ఇందు మూలమున వీరిస్థితి యెట్టిదని వీరికి తగువైన
పైస్థితులం జేర సహాయం చేయవలననియే ఆతురత వుండినదని
గుచున్నది.

సిద్ధులవారి ఉపదేశము చక్షుర్దీక్ష యనగా నేత్రములతో శిష్యుని
ను చూడడమువలననే ఆత్మసక్తిని, ప్రాణహూతిచే శిష్యునిలో
పెట్టడం లేక. హస్తదీక్ష యనగా చేతితో స్పర్శించి అట్టి సంబం

ంాలమున ప్రాణహూతి చేయడం వారి పద్ధతి. ఇంతేగాక తమ ంకు తమ భిక్షాపాత్రనుండి మహా ప్రసాదం కూడా యిత్తురు.

సిద్ధులవారివల్ల అనుగ్రహింపబడిన శిష్యులను "నీ బిడ్డకు నీవే గోయవలనని పరిభాషతో చెప్పి. అభ్యాసంలో మరికొంత ఆతృత కావలనని చెప్పుదురు. ఈ విధంగా ఉత్సాహపరచి శిష్యులను స్థితికి తీసుకొనివత్తురు చట్టి పరదేశియార్. ముంత పరదేశియార్ ఋరువరికి చక్షుర్దీక్ష యిచ్చి వారిని సిద్ధులుగా చేసిరి. మద్రాసు రేషను కమీషనరుగా ఉండిన బి. రామానుజులు నాయుడు వారితో వారొకప్పుడు సంభాషించుచుండినప్పుడు వారి కుడిచేతివి సిద్ధులు ట్టగానే, వారి మాటలు ఆగిపోయి, స్థంబించి నిలచిపోయి. కండ్ల ారధారగా కన్నీరు ప్రవహింపగా అంతరాత్మయందు పూర్వక ంనుభవం కలిగెను. ఈ విధంగానే సిద్ధులవారు అనేకులను ంకు చేర సహాయపడిరి, వారిప్పుడు సమాధియయి వుండినను కిని ఆత్మీకంగా మానవుడు అభివృద్ధి చెందుటకు, అంతర్యామిగా ాహాయ పడుచున్నారు. అన్ని విద్యలకు శ్రేష్ఠమైనది. బ్రహ్మ అట్టి విద్యా విధాన మొసంగువారికి మరెవరుగాని యీడురారు.

ఐదవ అధ్యాయము

ముఖ్య శిష్యులు

మూటలమ్మ

ాదకాయ సిద్ధులవారికి చాలా శిష్యులుండిరి. అట్టి శిష్యులయొక్క వృత్తాంతం మనకు పూర్తిగా దొరకలేదు. వారు ప్రసిద్ధికెక్కిన జరిగిన కొన్ని సంభవములే మనకు తెలియుచున్నవి. వారి చర్చించుటవలన వారి ఆచార్యులైన సిద్ధులవారి శక్తి పరిపక్వం గును.

ల్లూరు జిల్లాలో నొక కుగ్రామమున నెనిమిదేండ్ల బాలిక పశు షతుండినది. అందువల్ల నా బాలిక యాదవకులమునకు చెంది ని యూహించదమైనది. ఆమె సద్గుణ సంపన్నురాలు. ఆమెను నవారి మనస్సున ప్రేమానురాగము కలుగజేయ స్వభావము త్కార్యలకు తగు పాత్రయని యితరులు తలచునట్లు చేయ లది. దైవజ్యోతి వీచు మణి వంటిది.

కరబాలిక వుండిన గ్రామమున పేరు ప్రఖ్యాతిగాంచిన యొక స్తులుండిరి. వారొకప్పుడు కాశీయాత్రకు ప్రయాణమైరి. వారికి కాలములలోనను, యాత్రచేయు క్షేత్రములలోనను యీదైవ సహాయపడునని తలంచి ఆ బాలికనుకూడా తమతో పిలచుకొని

యాత్రికులు కాశీనగరము చేరగానే నచ్చట యొక బ్రాహ్మణోత్త
ీ చాల స్నేహముగా నుండిరి. ఆ బ్రాహ్మణోత్తముఁడు తపస్సం
ు. ఆత్మశక్తి చెందిన పరమ భాగవంతుడు. వీరి కరుణా కటాక్ష
ములు పనికత్తెగా వచ్చిన చిన్నదానిపై పడెను. అయస్కాంతం
ున సూది చలించునటుల. నా బాలిక తండ్రివలెనుండిన యా
ణోత్తమునియందు భక్తి విశ్వాసం చూపెను. యాత్రకువచ్చిన
వచ్చినపని పూర్తిచేసుకొని తమ స్వగ్రామమునకు పోవు సమయ
బ్రాహ్మణునివద్దకు శెలవు పుచ్చుకొనుటకు వెళ్ళిరి. బ్రాహ్మణుడు
శె. వాసంగుచు. వారివెంట తెచ్చిన చిన్న దానిని తనవద్దనే
మంచిదని చెప్పి వారి యభిప్రాయమడిగెను. చిన్నదాన్ని తన
ద్ద పనికత్తెగా నుంచు కొనవలెనని వారి యభిప్రాయము.
కు వచ్చిన కుటుంబ కామందు చిన్నదానికి బ్రాహ్మణుల యభి
ం చెప్పి యామె యభిష్టమడిగెను. అందులకామె తన అభిప్రా
హడా అల్లే యని. అచ్చటనే నిలచి వుండ తలచెనని తెలిపెను.
ర్వజన్మ సుకృతం. యాత్రికులు చిన్నదాని యిష్టప్రకార
బ్రాహ్మణోత్తముని యింట విడచిపెట్టి వెళ్ళిపోయిరి ఇందు
ున యీ చిన్నది అనాధబిడ్డయని తోచుచున్నది.

వ బాలిక బ్రాహ్మణోత్తముని యింట బాగుగ నమరివుండి వారి
కు సంతోషం కలుగనటుల పనుల నిర్వర్తించుచు. వారి ప్రేమ
ం సంపాదించెను. కొన్ని సంవత్సరములు గడచినవి. చిన్నదాని
జస్సువలన బ్రాహ్మణుని యిల్లు సకల సంపదలతో వెలిగినది.
మమున బాలిక యువతి యయ్యెను. తండ్రివలె కాపాడుచు
బ్రాహ్మణుడు యామెకు యుక్తవయస్సు వచ్చినందున తగు
ంచి. గృహస్థాశ్రయంను తెలిపిరి. ఈ వార్త విననవెంటనే
తన ఒక్క పూర్వజన్మ వాసన వీచనారంభించెను. ఆమె చాలా
ంతో మృదుభాషలో "అయ్యా! నాకు పురుషుడు పరమాత్మ దే!
ాక నేను వేరెవరిని మనస్సున తలచను" యని తన వుల్లమున

ఆతృత బైట కనుపడులాగు కన్నీరు పొంగ స్థంబించి నిలచి
. ఆమె చాల తీవ్రమైన ముముక్షు. ఆమె చెప్పిన వాక్యాలను.
లచివుండిన దృశ్యమును బ్రాహ్మణుని మనస్సున ఆనందము
సినవి. ముముక్షు ఒకటె అభిలాష సిద్ధించులాగు బ్రాహ్మణుడు
ఉపదేశించెను.

యువతి తీవ్రముగా ధ్యానంలో నిమగ్నురాలై వేరెందునను మన
వెళ్లనీయక. బ్రాహ్మణుని యిల్లు విడచి దేశటనము చేయుచుండ,
ణదేశం చేరెను. నవయౌవన యువతికా బయలుదేరిన నీమె దేశ
చాల సంవత్సరములు తిరుగుచు యెచ్చటెచ్చటనో నిష్ఠలో
డిరి. దక్షిణ దేశమున నెల్లూరు జిల్లా, వెంకటగిరి నుండి
ర్కాడు జిల్లా, ఆంబూరు, గుడియాత్తం వరకు స్వేచ్ఛగా
చుచుండిరి, ఇట్లు సంచారముచేసే సమయమున సొరకాయ
దర్శించి వారిపద్ద దీక్ష పొందినట్లుగా వారే చెప్పుదురు.
మూలమున ఆమె సొరకాయ సిద్ధుల శిష్యురాలని లోక
ను

శాటనము చేయుచుండిన సొరకాయ సిద్ధులవారి శిష్యురాలు.
నిలిచివుండవలెనని ఉద్దేశం కలిగినేమో నమూహ మెరుగు
నొకరోజు చిత్తూరు జిల్లాలో కాళహస్తికి సమీపమున నుండు
న్నవి" యనుగ్రామ సరిహద్దున రస్తాకు ప్రక్కన వృక్షం నీడన
రా.ముతో తమ ఒక్క మూటలు ముల్లెలతో శయనించి ఉండెను
లు వారి తేజస్సును జూచి ఆకర్షింపబడిరి. వీరి ముఖమున
జస్సు వెలుగుచుండెను. వీరు సదా మౌనంగానే వుండినందున,
వరుగాని సంభాషించ వీలుపడనందున వీరి వూరు పేరు నెవ
రించ లేదు. ఈమె యెల్లప్పుడును మూటలు ముల్లెలు మోసు
వుచుండిన కారణమున వీరిని "మూటలమ్మ" యని జనులు
రు. ఈనామమే వీరి జీవితము వరకు నిలచివుండినది. ఈమె
మము ఎవరుగాని ఎఱుగరు.

ాటలమ్మగారు కాళహస్తి గ్రామంలోనను, ప్రక్క గ్రామం బిక్షాటనముచేసి భుజించువారు. వీరిట్లు తిరుగు చుండిన కాలమున భక్తులు వీరివలన ఆకర్షింపబడినవారై వీరిని తమ యిళ్ళయందు ప్రార్థించి, వారికి సత్కారంబుల నొసంగి వారి యను ి పొంది గొప్ప ధనికులైరి. బ్రహ్మత్వం పొందినవారిని ఎవరు ున పూజించినవారికా భావం లభించును. ఆశ్రయించివారిని వనుగ్రహించుచు. యితరుల గృహములలో నిలిచి, నిలువక 'లముండిరి. తరువాత, తాను కడపట నిలిచి నిర్యాణం అవుటకు 'క యేకాంతస్థలం చేర తీర్మానించుకొని, అక్కుర్తియను ్ర చేరి, బైలుభూమియందున నిర్మానుష్యమైన చోట చేరిరి. లు వీరు నివసించుటకుగాను ఒక పూరియిల్లు తయారుచేసి . యీ స్థలం రేణికుంట గూడూరు యినుపదారిలో అక్కుర్తి ్లేస్టేషనుకు సుమారు రెండు ఫర్లాంగుల దూరాన్న వున్నది. ిని నివసించుచుండిన పూరియిల్లు యీ నాటికిని చక్కగా ిడివున్నది.

ాటలమ్మగారు పెక్కు సంవత్సరాలు పూరియింట నివసించు . వీరి భక్తులు వీరికి భోజనమిడి వీరిని ఆదరించుచు వచ్చారు. రి పేరు ప్రఖ్యాతి దేశమంతటా వ్యాపకమయ్యెను. నెల్లూరు. ప,కంష్టా గోదావరి విశాఖపట్టణం,కర్నూలు,జిల్లాల నుండి ఇంకా . వేలూరు మొదలగు మండలములలో నుండి చాలమంది ప్రజలు గ్మతేజస్సుచేత ఆకర్షింపబడి. వీరి దర్శనానికి వచ్చి వీరి యను ం పొంది పోవుదురు. వీరి కరుణా కటాక్షమువలన భక్తులుండిన ు వీడి ధన్యులైరి. వీరి కుటీరమునకు సమీపమున సామాన్యంగా పోజాలరు, తగుమైనవారు వచ్చినంతట వారిని రావించ హించి పంపుదురు, అట్లుకానిచో దూరంగా వచ్చునపుడే రాళ్ళను రిమివేయుదురు. ఈమెయందు పనులు చాల భయభక్తులతో చుచుందురు. ఒక్కొక్క సమయమున రాత్రికాలంలో వీరు

ంచుండిన కుటీరము అగ్నివలన దగ్ధమైపోవునట్లు చుట్టు
గ్రామములకు కన్పట్టును. అప్పుడు వూరి వారందరు అగ్ని
కై పరుగునవచ్చి చూడగా అచ్చటేమి వుండదు. ఇట్లగుపడు
నేమిగా నుండవచ్చును, యోగినియొక్క ఆత్మజ్యోతియే
హా? ఈలాగు దైవస్వరూపిణియై మానవులమధ్య వెలుగుతూ
సారమయి సిద్ధులవారి శిష్యురాలనని చెప్పుకొనుచు, పెక్కు
రములు తమ గురువుగారివలె తన్నాశ్రయించినవారి ననుగ్ర
ం, తానుండిన ప్రదేశమును పుణ్య ప్రదేశముగా జేసిరి.

ాటలమ్మగారి మాటలు వచ్చిన-యీనాటికి వారి నెరిగినవారు
్యసములలో అంజలిహస్తులై వారిని ధ్యానింతురు. ఈ జ్యోతి
రు 1949 వ సంవత్సరం నిర్యాణము చెందిరి. వీరిని. వీరుండిన
ంనకు సమీపాన సమాధిచేసి, సమాధిపై యిటుకనున్నంతో
న్న గుడివలె కట్టబడి వున్నది. జ్యోతియమ్మకు అంజలి.

చట్టి పరదేశి

ంందొమ్మిదవ శతాబ్దంత్యమున తోభాస్వామి యను గొప్ప యోగి
వేలూరులో ప్రఖ్యాతిగా వెలుగుచుండిరి. వారియందు జనులకు
క్తి విశ్వాసముండినది. అనేకులు వారి నాశ్రయించుచుండిరి.
యొక్క పరిపక్వమునకు తగినట్టు వారనుగ్రహింతురు.

ఇట్లున్న సమయమున బెంగుళూరులో సర్కారు పనిలోవుండిన
ద్యోగికి భౌతిక జీవితమందు విరక్తి కలిగి ఉద్యోగమును వదులు
వారు ఉత్తమమైన జ్ఞానమార్గంలో ప్రవర్తించుచుండిరి. వారు
క్ష కలిగి అందుకు తగు సద్గురువులను వెదకుచు దేశాటనం
ప్పుడే వేలూరులో తోభాస్వాములవారిని జేరి వారివద్ద ఉపదేశం
ని తెలుస్తున్నది. ఈ ఉత్తమ విరాగి నడుమున నొక చిన్న
ధరించి, చేతిలో భిక్షాపాత్రగా నొక మట్టిపాత్ర [(చట్టి) అర
(చట్టి)] నెత్తుకొనిపోవుదురు. అందువలన వీరిని చట్టి పరదేశి
యనే నామముతో లోకులు పిలువసాగిరి.

శరకాయసిద్ధులు నారాయనివనమందు చక్కగా నమరినవారై
ఏ అనుగ్రహించుచున్న కాలాన్ని చట్టి పరదేశిగారు వారియొక్క
స్థితి, శక్తి ప్రభావాలు విని వారివద్ద అప్పుడప్పుడు వచ్చి
చేస్తూ ఆనంద పడుచుండిరి. ఇట్లుండగా ఒకరోజు వీరిరువర్లు
ంండానికి ఎదురెదురుగా కూర్చున్నారు. ఏదో ఒక తాంత్రిక
చేస్తుండగా, ఆ సమయంలో సిద్ధులవారు పరదేశిగారికి దీక్ష
, యోగంలో పైస్థితులంజేయ అనుగ్రహించరని తెలుస్తున్నది.
వానికి తరువాత పరదేశిగారు "ఆనందగురువే. ఆనంద
అని సిద్ధులవారిని భక్తి పారవశ్యముతో స్మరింతురు. గురు
అంతరాత్మయందు చాల ప్రేమవుండినది.

ట్టి పరదేశిగారియొక్క శిష్యులు జీవన్ ముక్తులు. అపూర్వమైన క్తికలవారు. ఒకే సమయమున పెక్కుచోట్ల కనపడు సిద్ధి కలిగిన రివలన అనుగ్రహింపబడిన భక్తులు పెక్కుంద్రు కలరు. కణ్ణుకుట్టిస్వామి అనువారు అగ్రగణ్యులు. వారుకూడా ఒక ాగి. జీవన్ ముక్తులు. సొరకాయసిద్ధులవారు మద్రాసులో ఒక ిదిగి వుండినప్పుడు కణ్ణుకుట్టిస్వామి వారచ్చటికి వెళ్ళారు. యంలో సిద్ధులవారు "నా తమ్ముడు వస్తున్నాడు" అని అచ్చట రికి చెప్పారు.

ట్టి పరదేశియార్లు సొరకాయ సిద్ధుల జీవితకాలంలోనే మద్రాసున మాధి జెందిరి. ఆయన నిర్యాణ సమయంలో సిద్ధులవారు మైళ్ళ దూరాన్న నుండిరి. అయినను వర్తమానమును దివ్య తెలుసుకుని "అయ్యో నా ప్రేమ బాలుడు పోయినాడే. మరిగి డే. నేనేమి చేయుదును" అని దుఃఖించిరి చట్టి పరదేశిగారు ట్టిన భౌతిక శరీరాన్ని మదరాసు నుండి తిరువతియూరుకు ోయి రస్తాప్రక్కన సమాధి చేయించి, అందుపై గుడి ఒకటి అచ్చట నిత్య పూజలు, గురుపూజలు వారి భక్తులవలన బడుతున్నవి. పరదేశిగారు జీవన్ ముక్తులు, వారి భక్తగోష్ఠి క.

రదేశిగారి చరిత్రనుండి సొరకాయ సిద్ధులవారు ఒక ఉత్తమ బ్రహ్మజ్ఞానదాత' అని తెలుస్తున్నది.

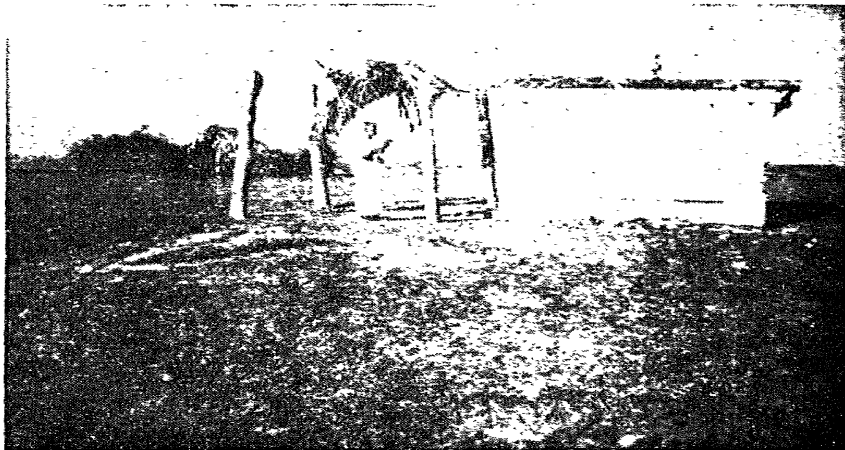

మడుగు స్వాములు:

కాళహస్తి తాలూకాలో 'మన్నెసముద్రం' అను గ్రామం కలదు. మించు 1921-వ సంవత్సరం మంచి పొడుగు గాత్రమగు ఒక ఆ గ్రామానికి వచ్చిరి. వారికప్పుడు సుమారు యేబది సంవత్స వయస్సుండును. వారెల్లప్పుడు యోగనిష్ఠలోనే ఉందురు. ఆకలై భిక్ష మాచించి భుజింతురు. ఎవరితోడను విశేషంగా మాట్లాడరు. ఒక్క గాంభీర్యమైన ప్రవర్తనచేత జనులు వారియందెక్కువ భక్తులు చూపిరి.

న్నె సముద్రం ఒక మడుగు వున్నది. స్వామివారు ఆ మడుగులో నంచేసి, గట్టున ఒక చెట్టు నీడలో అమరి ఉందురు. అందువలన మడుగుస్వామియని కారణనామము కలిగెను. కాలక్రమాన్న కలిసి వర్తించువారివద్ద తమ స్వగ్రామం 'కుర్రాలం' అని వున్నారు. అయినను మొదట వచ్చిన పేరుతోనే జనులు వారిని చిరి.

స్వాములవారు గొప్ప యోగి అరవభాషలోనే సంభాషింతురు. ఎడు తన్మయ స్థితిలోనే వుందురు. ఎవరైన బలాత్కారంగా సిన, ఆ సమయంలో తన ధ్యానస్థితినుండి వెలవడి, కోరిన వుత్తర మొసంగి, మరల ధ్యానస్థితికి వెళ్ళిపోవుదురు. వారిని గా ఆశ్రయించిన వారిని అనుగ్రహించుచుందురు. వారికోరికలు గును. స్వాముల వారున్నచోట కలరా, మశూచికం మొదలగు వ్యాధులు తొలగిపోవును. అందువలన యెచ్చటెచ్చట అంటు కనపడుతవో అచటికి జనులు వారిని పిలుచుకునిపోవుదురు. న్నిధ్య మాత్రమున జాడ్యములు పాలిపోవును. స్వాములవారు

మూటలమ్మ సమాధి
ఆమె కడపటిరోజులలో నివసించిన పాక వెనుక ఉన్నది

కుమా। ప్పంస్వామి

మడుగుస్వామి

ంద్రం గ్రామాన్న సుమారు పన్నెండేండ్లు నివసించి ఉండి
'యేర్పేడు' గ్రామమునకు సమీపాన నున్న 'బుగ్గ' అను
జేరి రెండు సంవత్సరాలు నిలిచివుండిరి. తరువాత కాళహస్తి
చేరి. అచ్చట పదునారేండ్లు వుండి కడపట 1951-వ సంవత్స
ంబదేండ్ల వయస్సున మహా సమాధి చెందారు.

ండుగు స్వాములవారి పూర్వ వృత్తాంతం మనకు తెలియదు.
ఒక సమయమున వైరాగ్యం కలిగి, గృహమును విడిచిపెట్టి
ం చేయుచుండిన కాలమున సొరకాయ సిద్ధులను దర్శించి.
అనుగ్రహింపబడిరని వారే అప్పుడప్పుడు చెప్పుచుందురు.
రువుల వారి యనుగ్రహం సంపూర్ణంగా పొందినవారు. ఇంతకు
పేజీలలో చెప్పబడిన మూటలమ్మను సొరకాయ సిద్ధుల శిష్యులు
స్వాములవారును సమకాలికులు. ఒక సమయమున వారిరువురును
'నిరి అప్పుడిరువురును ఒకరికొకరు కొంతదూరం వీపుచూసి
వారిభాషలో కొంతసేపు మాట్లాడి, ఎవరి త్రోవన వారు వెళ్ళి
యోగుల ప్రవర్తన సామాన్యులకు అగోచరం. సొరకాయ
రి ఉత్తమ శిష్యులలో మన్నె సముద్రం మడుగు స్వాములు

ముంత పరదేశి

ముంత పరదేశి సాతానిక లమునకు చెందినవారు. వీరు చదువుకున్న
ఆక్బారి డిపార్టుమెంటులో వుద్యోగం చేసిరి. హఠాత్తుగా తన
గాన్ని, గృహాన్ని, బంధుమిత్రుల్ని వదలి వైరాగ్య దీక్షతో
ు చేరిరి ప్రస్తుతం రైల్వే ఆడిట్‌గా వుండు స్థలం ఆకాలంలో
ట అని పిలిచిరి వీరు తన ఆహారాన్ని భిక్షమెత్తి రాణీ తోటలో
వి ధ్యాననిష్ఠలో కాలం గడుపుచుండిరి.

ఇట్లుండగా మద్రాసు గిడ్డంగివీదిలో ఒక వైశ్యవర్తకుడు కడుపు
తో చాలాకాలంగా బాధపడుచుండెను. ఎందరో వైద్యులవలన
పొందినను బాధ నివారణకాలేదు. అప్పుడతనికి ఒకరు నారా
వంలో వుండు శ్రీ సొరకాయలస్వామివద్దకు పోయి వారిని
న బాధ నివారణ అగునని చెప్పిరి ఆ విధంగానే వైశ్యుడు
పుష్పాదులలో నారాయణవనం వెళ్ళి స్వాములవారిని దర్శించి
మట నిలబడెను, అప్పుడు స్వాములవారతనిని చూచి నీవెందు
కొచ్చితివి? రాణీతోటలో వున్నవానివొద్దకు పొమ్ము అని సెల
. వైశ్యుడు మద్రాసు తిరిగి వచ్చి రాణీ తోటలో ముంత పర
హచి నమస్కరించి, తన కడుపునొప్పి గురించి, నారాయణవనం
్రీ సొరకాయ స్వాములవారి యాజ్ఞప్రకారం తానక్కడికి వచ్చి
లిపెను. ముంత పరదేశి కొంతసేపు శ్రీ సొరకాయ స్వాములవారి
కం అడిగి, విని "ఇప్పుడు నీకు కడుపునొప్పి పోయినదా?"
శ్యుని ప్రశ్నించిరి. వైశ్యుడు కొంతసేపు యోచించి, కడుపుబాధ
పోయినదని చెప్పి, పరదేశిగారికి నమస్కరించి వెళ్ళెను.

ః సంభవాన్ని దీర్ఘంగా ఆలోచించి, తనను శ్రీ సొరకాయ
ువారు వారివద్దకు రమ్మని యాజ్ఞాపించినట్లు జ్ఞానోదయం కలి

తపరదేశిగారు గ్రహించారు. పిమ్మట నారాయణ వనానికి
ంరి వెళ్ళి, శ్రీ స్వాములవారి యెదుట నిలబడగా వారిద్దరికి యీ
సంభాషణ జరిగినది.

వారు: "నీ వెవరవు? ఇక్కడికి కెందులకు వచ్చితివి? నిన్నెవరు
పమ్మనిరి?

రదేశి: "కడుపు నొప్పితో బాధపడుచుండిన వైశ్యునితో, న్ను
వద్దకు రమ్మని సెలవిచ్చిన దున వచ్చితిని."

వారు: "అట్లయిన ఆ శిధిలమైన పోలీసు స్టేషను ప్రక్కన
వుండుము."

రదేశి: "నేను మీవద్దకు జ్ఞానోపదేశం పొందుటకు వచ్చితిని."

వారు: "ఓ! అలాగా, అట్లయిన నీవు నేను చెప్పిన స్థలమున
6 నెలలుండుము అటు తరువాత బుధవారమునాడు
మధ్యాహ్నం 12 గంటలకు నాకు కన్పడుము."

ంత పరదేశి, శ్రీ స్వాములవారి ఆజ్ఞప్రకారం శిథిలమైన
ట్టడంలో 6 నెలలు గడిపెను. భిక్షమెత్తి భుజించుచు, సంగీత
రిగివున్నవారు కావున భజనగోష్ఠులతో కలసి పాడుచుండిరి.
ములవారు నిర్ణయించిన బుధవారం మధ్యాహ్నం భజన
పాడుచు, యాడుచు, ముంత పరదేశి స్వాములవారిని దర్శించిరి.
స్వాములవారతనిని చూచి "నేను యీ నృత్యగానములకు
నిన్ను నీవే తెలుసుకొనవలెను." యని చెప్పి కోపముతో
ు పరుగిడిరి. దీనిని చూచి ముంత పరదేశిగారు యితరులతో
ంకాయలు తీసుకురండి, స్వాములవారు నాకు 12 గంటలకు
యిచ్చెదరు. అట్లుగానిచో, టెంకాయలను నా శిరస్సున

సినట్లు ఆజ్ఞాపించిరి. టెంకాయలు తెచ్చుచుండిరి. $11\frac{3}{4}$ గంటలకు
రదేశిగారు మైమరచి క్రింద పరుండిరి. సరిగా 12 గంటలకు
కాయ స్వాముల వారు పరుండి వుండిన ముంత పరదేశి వద్దకు
తవిని తన నేత్రములను బాగుగా చూడమని చెప్పి. పరదేశి
కి తీవ్రముగా చూచిరి. ఆ క్షణమే ముంత పరదేశికి దివ్యమైన
ానము పూర్తిగా కలిగినది. ఇందులకే "చక్షు దీక్ష" యని
ు. తరువాత ముంత పరదేశి కొంతకాలం నారాయణవనములో
ద్రాసు వెళ్ళిరి.

902వ సంవత్సరము శ్రీ సొరకాయ స్వాములవారు మహా
పొందిరని తెలిసి, ముంత పరదేశి నారాయణ వనమునకు వచ్చి
మాధి కార్యములన్నీ శ్రద్ధగా గమనించి మద్రాసుకు వెళ్ళిపో
క్కడ మైలాపూరులో ఒక యింటి యరుగుపై నివసించుచు
జలకు కష్టనివారణ చేస్తుండిరి. తనయొక్క ఛాయాపటము
తీయరాదని, తను మరణించిన పిదప తన దేహమును
చేయరాదని, దహనము చేసి, యా బూడిదను సముద్రంలో కలుప
తన భక్తులకు నొక్కిచెప్పిరి. అంతేకాక తను మరణించిన తరు
వ్వెవరును స్మరించరాదని, పూజించరాదని చెప్పి యీ విధంగా
న్న కీడు కల్గుననికూడ భయపర్చిరి. ముంత పరదేశిగారు మర
పే, వారి భక్తులు వారి యాజ్ఞ ప్రకారమే వారిని దహనము చేసి,
ష్ఠులను సముద్రంలో కలిపిరి.

కుమారకుప్పం స్వామి:

మారకుప్పం గ్రామం తిరుత్తణి నుండి షోళింగపురం 3 మైళ్ళ దూరంలో వున్నది. ఆ గ్రామంలో నరసింహస్వామి చాల దైవభక్తి పరుడైన పెరుమాళ్ రెడ్డి అను రైతు ఉండెను. 109 సంవత్సరాలు జీవించి, తన మరణ సమయాన్ని గ్రహించి త్రులందరినీ తన దగ్గరకు పిలిపించి, తాను చేయవలసిన లన్ని పూర్తిచేసినట్లును, తాను వారిని వదలి పోవునట్లు తెలిపి పుత్రుడైన గోవిందరెడ్డిని, తులసీ తీర్థమును తన నోట పోయ ప్ప ప్రాణాలు వదలెను.

తని కుమారుడు గోవిందరెడ్డియే పిమ్మట కుమార కుప్పం అని పిలువబడిరి, వీరు శ్రీ సొరకాయస్వామి ముఖ్య శిష్యులలో చిన్నతనమునుండే సిద్ధపురుషుల యొక్క సాధువులయొక్క ంగత్యాన్ని వుత్సాహంతో వెదుకువారు. ఇతని బాల్యంలో ఒక ర తండ్రితో శ్రీ సొరకాయలస్వామి దర్శనానికి నారాయణ ళ్ళెను. ఆనాడు శ్రీ స్వాములవారు భిక్షకై ఒక గృహంలో స్వాములవారి దర్శనం దొరుకునంతవరకు తాను ఆహారం చీక్షవహించి, బాలుడైన గోవిందరెడ్డి ఆ యింటి అరుగుపై ు. గృహంలో శ్రీ స్వాములవారికి పూజ పునస్కారాలు చేసి పెట్టగా, స్వాములవారు బయట అరుగుపై అకలితో వున్న ను లోనికి భోజనానికి పిలుచుకొని రమ్మని ఆజ్ఞాపించిరి, బాలు విందరెడ్డిపై సొరకాయ స్వామివారికి అప్పటికే ప్రేమ కల్గినది.

ోవింద రెడ్డికి సుమారు 14 యేండ్లు వయస్సప్పుడొక విశేషం అది యేమన. సంక్రాంతి మరసటి దినం పశువుల పండుగకు ర తెచ్చుటకు గోవిందరెడ్డి రాత్రివేళ తిరుత్తణి మార్గాన పొంట ికి పోవలసి వచ్చెను. దారిలో 'నంది' నదివద్ద వొక ఎత్తయిన

శంలో ఒక మనుష్య రూపాన్ని బాలుడు చూచి, భ్రమపడి నిలచెను.
ాపమే శ్రీ సొరకాయ స్వాములవారు. "గోవిందా, ఇటు రమ్మ"
స్వాములవారు పిలిచిరి. బాలుడు భయపడి కదలక నిలబడెను.
ి చూచి స్వాములవారు "భయపడకు, దగ్గరకురా. పెరుమాళ్ రెడ్డి
రుడు కావా? ఐదుగురన్నదమ్ములలో నీవొకడవు కదా" యని
యమిచ్చి పలికారు. అప్పుడు బాలుడు స్వాములవారిని సమీపించగా
నెను. "నాకు దాహంగా ఉంది, నీళ్ళెక్కడ ఉందో చూపించు!"
చేయుదునని చెప్పి గోవిందరెడ్డి శ్రీ స్వాములవారిని తోడ్కొని
నదిలోకి దిగెను. ఆ సమయంలో బాలుడైన కుమార కుప్పం
ి సొరకాయ సిద్ధులను దిగంబర స్థితిలో, మగ, ఆడ కానటువంటి
బ్రహ్మ స్వరూపాన్ని గాంచి ఆశ్చర్యపడెను. స్వాములవారికి బాలు
యా విధంగా సంభాషణ జరిగినది.

ులవారు: "బాలుడా! నేను యిప్పుడు నీకొక వస్తువు యిచ్చుటకు
యిక్కడికి వచ్చితిని. ఆ వస్తువులో మూడు భాగాలు యింతకు
ముందే ముగ్గురికి యిచ్చివేశాను. నాల్గవ భాగం పుచ్చుకొనుటకు
నీవు అర్హుడవని యిక్కడికి వచ్చాను. పుచ్చుకో!"
ి: "స్వామీ! నా తండ్రి యనుమతి లేక నేనా వస్తువును పుచ్చుకో
లేను."
లవారు: "బాలుడా, అలాగే చేయి నీ తండ్రి యనుమతి పుచ్చు
కొని యీ వస్తువును ఉపయోగించు. నేను ఉపదేశించునది
వ్రాసుకో."
అప్పుడా బాలుడు అక్కడ పడివుండిన ఒక కాగితం నెత్తి నాగ
ిడు రసంలో నొక పుల్లను అద్ది స్వాములవారు ఉపదేశించిన
న్ని వ్రాసుకొనెను. అప్పుడు స్వాములవారు గోవిందరెడ్డిని చూచి
ిహా మంత్రం, చాల రహస్యమైనది. దీనిని బాగుగ పఠించిన
, యీ కాగితాన్ని గంగలో కలిపివేయవలెను." అని హెచ్చ
దృశ్యమైరి తక్షణమే బాలుడు యింటికి వెళ్ళి తన తండ్రి పెరు
డ్డితో జరిగిన విషయాల నెరిగించెను. తండ్రి తన కుమారుని

ంతోషంతో "నీ పూర్వ పుణ్యం వలన మహాత్ములైన శ్రీ సొర
గ్వాములవారు నీకు ఉపదేశించిన మహా మంత్రాన్ని పఠించి
వగుము" అని పలికెను. ఆ మంత్రాన్ని గోవిందరెడ్డి పఠించి,
జపం చేసి, చాల శక్తిమంతుడుగా, కుమారకుప్పం స్వామిగా

క పర్యాయం శ్రీ సొరకాయ స్వాములవారిని దర్శించుటకు శ్రీ
కుప్పం స్వామి నారాయణవనం వెళ్ళగా అగ్నిగుండానికి కట్టెలు
చెప్పి స్వాములవారు వారిని అడవికి తీసుకుని పోయారు.
వారిరువురు నొంటరిగా ఉన్నప్పుడు సొరకాయ స్వాములవారు
రు. "అబ్బా, నీవు తలపై యెక్కువ భారం మోయవలసి
కుమారకుప్పం స్వామి తన జీవిత కాలంలో ప్రజలకు చాల
యవలసి ఉన్నదని యిట్లు తెలిసారు. కుమారకుప్పం స్వామి
వది వయస్సు నుండి డెబ్బది సంవత్సరాల కాలం ప్రజల
కష్టాలను స్వాములవారు అనుగ్రహించిన మంత్రశక్తిచే నివా
ండిరి. అనేకులు వారికి భక్తులైనారు. వీరిలో పెద్ద ఉద్యోగస్థులు
దులు, నీతిపతులు (జడ్జిలు), వర్తకులు యిప్పుడు కూడా

రకాయ స్వాములవారి శిష్యత్వం పొందిన తరువాత కుమార
స్వామికి తపోబలమతిశయించినది. కొన్ని సమయాలందు
న్మయత్వంలో ఉండునప్పుడు తన దేహపరిస్థితి తనకే తెలియక
ాడా యాడక స్థంభించి పోవుదురు. అట్టి సమయంలో వారు మర
మో యని కూడా సందేహం కలుగును. తన సోదరితోను,
రితోను, అట్టి పరిస్థితిలో తన శరీరాన్ని యేమీ చేయరాదని
చెప్పి వుంచారు.
మారకుప్పం స్వామి తన జీవితకాలం తొంబది సంవత్సరాలు
కుపకారం చేయటమే కాక, అద్భుతమైన కార్యాలను కూడా
58 సంవత్సరం ఉగాది పండుగనాడు పరమాత్ముని పాదాలను

మంగమ్మ

మంగమ్మ వన్నెరెడ్డి కులానికి చెందినవారు. నారాయణ వనము
ే పుట్టి, పెరిగినవారు. చిన్నతనంలోనే ఆమె శ్రీ సొరకాయ స్వామి
యెక్కువ భక్తి ప్రియాలతో ఉపచారంచేస్తూ వచ్చినది. ఆ బాలికపై
ములవారు దయ చూపుచుండిరి. ఆమెకు పదునైదు సంవత్సరాలు
స్సు రాగానే నగరిలో నొకరికిచ్చి వివాహంచేసారు. ఆమె నగరిలో
ార బంధమై ఉ.డినప్పుడు శ్రీ సొరసాయ స్వాములవారు మహా
ధి పొందారు. ఇద్దరు బిడ్డల తల్లియై పండ్రెండు సంవత్సరాలు
రం గడిపి, విరక్తిచెంది, మంగమ్మ గృహం వీడి బయటకు
పోయెను. నాలుగు మాసాలు ఎంత వెదకినను కన్పడదాయెను.
ే నారాయణవనానికి తూర్పుగా ఆరుమైళ్ళ దూరాన నుండు 'శింగిరి
శ్రీ నృసింహస్వామి దేవాలయాన ఆమె కన్పడెను. అప్పుడు
ప కొందరు ప్రజలు, ఆమె పుట్టిన స్థలమైన నారాయణ వనానికి
చ్చారు.

మంగమ్మ ఎవరితోను యెక్కువగా మాట్లాడక, సదా శ్రీ సొర
స్వాముల ఆలయముననే ధ్యానంలో కాలం గడిపెను. తన ఆహా
క్ష మెత్తుకొనుచుండెను. శ్రీ స్వాములవారి కృపవల్ల మంగమ్మకు
క్తి కలిగినది. ఇతరుల కష్టాలు, బాధలు నివారించుటకు, భవి
ష తెలుపుటకు ఆమెకు శక్తి కలిగినది. కుష్ఠరోగంతో బాధపడు
ఒకరిని ఆమె గుణపరచినది.

పతిరోజు మంగమ్మ అడవికి పోయి సొరకాయ స్వామివారి
న అగ్నిగుండానికి కట్టె పుల్లలు తెచ్చును. చాల సంవత్సరాలు
హననే గడిపి 1939వ సంవత్సరాన సమాధి బొందెను. శ్రీ

వారి పాదాలవద్దనే చాల సంవత్సరాలు ఆమె ఉండినందున, ...హాధి గుడి ఆవరణలో యేర్పడినది. ఆ సంవత్సరం స్వాముల ...పూజ దినం మంగమ్మ సమాధిపై ఆమె విగ్రహాన్ని శ్రీ కుప్పం స్వామిచే ప్రతిష్ఠింప బడినది. విగ్రహానికి దిగువ వెండి బంగారు మాంగల్యం ఉంచారు మంగమ్మ మరణించినప్పుడు ...నను యామె దైవ జ్ఞానం పొందినందువల్ల మంగమ్మకు ...షంలేదని కుమారకుప్పంస్వామి చెప్పి, బంగారు మాంగల్యం ... యేర్పాటు చేశారు

నందనారు స్వామి

శ్రీ సొరకాయ స్వాములవారు సమాధి అగుటకు పూర్వం సుమారు
ంవత్సరాలుగా ఒక హరిజన బాలుడు చిన్నతనం నుండియే వారికి
చేస్తూ, వారితో తిరుగుచుండెను. ఆ సమయంలోనే యీ బాలుడు
ంద్రి, ఇల్లు వదలినట్లున్నది. ఎల్లప్పుడు దైవభక్తితో స్వాముల
ఉన్నందున వారి అనుగ్రహం, ఉపదేశం పొందెను. వీరిప్పు
వించి ఉన్నారు. నారాయణవరంలోను, చుట్టుప్రక్కల గ్రామము
కన్పడుదురు. పొట్టిగా, ముడతలుపడిన శరీరంతో తెల్లని గడ్డం
ండి, తలపై పెద్ద తలపాగతో తేజోవంతంగా శ్రీ సొరకాయ
ారిలాగే ఉందురు. వీరు గొప్ప సాధువు. నారాయణ వనంలో
కాయ స్వామివారి ఆలయాన తరచుగా దర్శనమిత్తురు ఒకప్పుడు
ద్రాచలానికి వెళ్ళారు. అప్పుడు మనస్సులో శ్రీ సొరకాయ
వారిని ధ్యానించుచు, నచ్చట రామాలయం ముందు నిలబడి
డు, శ్రీ సొరకాయ స్వాములవారే వారికి దర్శన మిచ్చినట్లు
. ఇది మహాసమాధి వెనుక జరిగిన విషయం. ఇందువల్ల
వారికి నందనారు స్వామివారిపై ఉన్న అభిమానం తెలుస్తోంది.

ఆరవ అధ్యాయము

అద్భుత చర్యలు

) సొరకాయ స్వాములవారు సర్వేశ్వరునివలె సర్వవ్యాపిగను,
ూర్తిగను, ఆపద్బాంధవులుగను. అనేక ప్రజలకు, జంతు
హాయం చేసూ ప్రసిద్ధి చెందిరి. పూర్వ పాప కర్మములవల్ల
టువంటిని. చికిత్సవల్ల నివారణ కాకుండునటువంటి తీవ్రమైన
మును కూడ. వారు భుజించి ఆహారంనుండి ఒక ముద్ద యిచ్చి
చుచుండిరి. వారి తపోబలముచే ఆ తీవ్రరోగాలను భస్మీకరణం
రి. ప్రకృతినికూడ బంధించు శక్తి కలిగివుండిరి. సొరకాయ
వారి ప్రభావం ఇట్టిదని చెప్పుటకు సాధ్యం కాదు. 1958-వ
రంలో శ్రీ సొరకాయస్వామి కైంకర్య సమాజంవారు ప్రచు
'శ్రీ సొరకాయస్వామి చరిత్ర,అద్భుత చర్యలు" అను తెలుగు
లో తెలుపబడినవి. ఇప్పుడు యిక్కడ మరికొన్ని ప్రభావాలను
న్నాం.

గరి సమీపమున "దామరపాకం" అను గ్రామం కలదు.
నల్లత్తూర్ మునుస్వామిశాస్త్రి అను ఒక బ్రాహ్మణుడుండెను,
అధర్వనవేద మంత్ర శాస్త్రములందు నిపుణుడై, గొప్ప మంత్ర
పట్టుప్రక్కల గ్రామాలయందు పేరుగాంచి వుండెను. అతని
భయపడుచుండిరి. తన్నెదిరించు వారికందరికి యీ బ్రాహ్మ
ని కల్గించుచు, చాల గర్వంతో తిరుగుచుండెను. ఒక దినం
కాయ స్వాములవారు తన చుట్టను ముట్టించుటకు అగ్గిపుల్లను
లిగిన పుల్లి ఆరిపోయినది. స్వాములవారు మరియొక పుల్లను
ను ముట్టించబోవు సమయంలో అదికూడా ఆరిపోయినది.

ఏటకు కారణమేమాయని శ్రీ స్వాములవారు నలుదిక్కులను చూచి, తవాది యగు బ్రాహ్మణుడు అక్కడ వుండుట గాంచి, "చీ! !! యిక్కడనే వుండు" అని పల్కి తన చుట్టను వెలిగించుకుని రి. మునుస్వామిశాస్త్రి తామున్న స్థలముననే స్థంబీభూతుడై కదల వుండెను. అతని మిత్రులు అతనినక్కడనుండి కదలింప జూచిరి. సాధ్యం కాకపోయినది. ఇట్లు రెండు దినాలు మంత్రవాది అచ్చటనే హారాలు లేక, కదలలేక నిలువవలసి వచ్చినది, అతని స్నేహి కొందరు శ్రీ సొరకాయస్వాముల వారివద్దకువెళ్ళి, వారి పాదాలపై బ్రాహ్మణుడు తగినంత శిక్ష అనుభవించిన వాడవి, నతనిని చి, రక్షించమని వేడిరి. అటుపై దయాన్వరూపులగు స్వాముల మంత్రవాదిని బంధంనుండి విడిపించిరి. ఆనాటినుండి మును శాస్త్రికి గర్వం తగ్గినది.

నారాయణవనంలో శ్రీ కల్యాణ వేంకటేశ్వర స్వాములవారి చక్కబరుచుటకు కొయ్య సామగ్రి కావలసి వచ్చెను. అందులకు ణవన సమీపముగల అరణ్యమంతా వెదికిరి. కాని, వారికి తగు వృక్షమును గాంచకుండిరి. వారిపని తమవల్ల కాదనుకొని సొర సిద్ధులంజేరి, వారి కష్టాలు మొరపెటుకునిరి. వారి మొరాలకించి, ం సంపొక స్థలాన్ని గుర్తించి వారి కుపయోగపడు వృక్ష మచట నుడివి, అచ్చటికి వెళ్ళి తెచ్చుకొనుడని నిర్దేశించిరి, వీరు మునుప క్ష ఆ స్థలా చూచివుండిరి. అచ్చట వారు మునుపెన్నడు రు నుడివినటువంటి వృక్షం గాంచలేదు అయినను సిద్ధులవారి బదులు చెప్పలేక, వారి నిర్దేశానుసారం ఆ స్థలానికి వెళ్ళి అచ్చట వృక్షం ఉండుట చూచి ఆశ్చర్య చకితులైరి సిద్ధులవారు - చిన్న పెద్ద వృక్షంగా మార్చిరో!

తూరు తూర్పున తాటిమంబాపురం అను గ్రామం ఉండినది. శాస్త్రాలను చదివి పాండిత్యం సంపాదించిన ఆజ్ఞ రామశర్మ దారుగా, స్వాములవారి జీవిత కాలంలో వుండెను. శ్రీ సొర

గ్వాములవారు, వారి యింటికి అప్పుడప్పుడు భిక్షకు పోవు
. ఇనాముదారి అవ్వగారు యాయింటి యజమాని. ఆమె
ంవారిని చాల భక్తిప్రియములతో పూజించి. వుపసరింప
సొరకాయ స్వాములుకు ఆమెపై దయకలిగి కాలణా (కాని)
నామె చేతికిచ్చి, "దీనిని జాగ్రత్తగా వుంచు. పగటిపూట దీనిని
ంవచ్చును గాని రాత్రిపూట వుపయోగించరాదు. జాగ్రత్త"
ంనిచ్చిరి. ఎత్తుగానుండు ఒక గూటిలో ఆ 'కాని, ని జాగ్రత్తగా
అవ్వగారు ప్రతి దినం పగటి పూటలో చిల్లర సామగ్రులు
ం వుపయోగించుచుండెను. గూటిలో కాలణా బిళ్ళ తీయగనే
మరియొక కాలణా కనబడును. కాలణా డబ్బులు తరగక
రికి లభించుచుండెను. చాలకాలం తరువాత ఒకదినం ఆ యింటి
ంబిడ్డ పొరపాటున గూటిలోని కాలణాను రాత్రిపూట యేదో
ం తీసికొని పోయెను, గూటిలో కాలణాలు కన్పడలేదు. ఈ
జరిగిన పరువాత శ్రీ సొరకాయ స్వాములవారక్కడ
ప్పుడు అవ్వగారు జరిగిన వృత్తాంతాన్ని తెల్పిరి. అందులకు
ంవారు "కాలణా వెళ్ళినదా? ఏమి చేయుదము" అని చెప్పిరి.

క సమయంలో శ్రీ సొరకాయ స్వాములవారు "కుమార
వెళ్ళిరి. అక్కడ ఒక ఖాళీ స్థలమున కూర్చుండి, ఆ స్థలమందు
ం మొకటి యేర్పడునని నిత్యపూజలు జరుగునని తెలిపిరి.
ప్పోట రాములవారి దేవాలయం ఉన్నది. నిత్యపూజలు ఉత్స
క్రమంగా జరుగుచున్నవి. దేవాలయం ప్రక్కన పెద్ద భవన
కట్టబడి వున్నది.

— — —

ఏడవ అధ్యాయము

సనాతన అద్భుత చర్యలు

మన దేశమందు అనేక సిద్ధులు ఉండిరి. వారు ఎల్లప్పుడు
ౢరు. శ్రీ సొరకాయ స్వాములవారు కూడ ఒక సిద్ధులె. నారాయణ
లో మన స్వాములవారి దేవాలయానికి సిద్ధులు యీనాటిక కూడా
ండప్పుడు వచ్చునట్లు తెలిసిన విషయమే. భౌతిక శరీరమును
నను శ్రీ సొరకాయ స్వాములు కొందరు భక్తులకు దర్శన మిచ్చు
ౢరు. శ్రీ స్వాములవారిని దృఢభక్తి శ్రద్ధలతో నమ్మిన వారిని
రక్షించుచున్నారు. తన్ను సదా స్మరించువారిని తానెల్లప్పుడు
డెదనని తాను వాగ్దానం చేసిరి. ఆ ప్రకారమే ప్రస్తుతంకూడ
ులవారు తన భక్తులను రక్షించుచున్నారు.

వేలూరులో ఆంజనేయ వుపాసియైన రఘునాధరావు అనువారుం
ారి వుపాసనలో యేదో పొరపాటు జరిగినందున అతని మతిచెడి
లె వికార చేష్టలు చేయనారంభించెను. అతనిని కుమారకుప్పం
వద్దకు బంధువులు తీసుకొని పోయిరి. కుమారకుప్పం స్వామిని
నే "మీరు శ్రీ సొరకాయ స్వాములవారి ముఖ్య శిష్యులతో ఒకరు
ు ఆజ్ఞప్రకారం నేను నడచెదను" అని పల్కెను: ఆ నాటినుండి
ధరావుకు బుద్ధి స్వాధీనమైనది. పిమ్మట ఒక సమయమున
శరీరమంతా బొబ్బలేర్పడినవి. ఎంత వైద్యం చేసినను ప్రయోజ
లేకుండినది. అప్పుడతడు నారాయణవనం వెళ్ళి సొరకాయ
ువారి అభిషేక తీర్థాన్ని తన ఒడలంతా పూసుకొనగ బొబ్బలు
యినవి.

) స్వాములవారిని అగ్నిహోత్రుడని చెప్పుదురు. సదా తన

ంగ్నిగుండం నుంచుకొందురు. ప్రస్తుతం వారి సమాధి ఎదుట
ండుచుండెడి అగ్నిగుండం వున్నది. ఆ గుంతంలోనుండి తీయు
ఎక్కువ మహిమ గలదు. పూర్వం శ్రీ జ్ఞానసంపంధమూర్తి
విబూదియొక్క ఉన్నత మహిమలను గూర్చి పాడివున్నారు.
మే మంత్రమని చెప్పి యానాడు మధురలో బలవంతులుగా
జైనమతస్థులను మంత్రవాదలెప్పుడు విబూధిని ప్రయోగించి
న మడసిరి. మన స్వాముల సమాధి ఎదుటవుండు గుండంలోని
) ధరించిన దేహ అసౌకర్యములును. మనోవ్యాకులములను
ోవునని భక్తులు వారివారి అనుభవములవలన పల్కుదురు.
బాధలు మొదలగు గాలి చేష్టలవలన ఆర్భాటము చేయవారిపై
ధిని చల్లినవారు శాంత మగుదురు ఇది నిక్కము.

త్మనాధయ్యర్ అనువారు "తంతి తపాల శాఖ" (P. & T.
లో వుద్యోగములో వుండిరి. ఇప్పుడు మద్రాసునందు మైలా
వున్నారు. వారికి శ్రీ సొరకాయ స్వాములవారియందును.
కుప్పం స్వామియందును యెక్కువ భక్తి. 'సదా వారిరువురిని
చుందురు. ఎల్లప్పుడును శ్రీ సొరకాయస్వామి దేవాలయంలోని
ండది బూధిని వారి ఇంట వుంచుకొందురు. బాధలు నివారించుటకు
ధివి ప్రసాదింతురు. ఈ దిగువ కనబరచబడిన విషయంలువారు
ంగా తెల్పినవి.

క మొదలియారమ్మగారు వారి యింటికి వచ్చి. అయ్యరు తల్లి
న యింటిలో మూడు లోజులకు ముందు జనించిన శిశువు ఏడవ
మూగయేమో భయముగా వుందని తెలిపెను. అప్పుడు అయ్యరు
ఆమెకు కొంత సొరకాయస్వామి విబూధి యిచ్చి బిడ్డకివ్వుమని
కొద్దిగా విబూధి నోటిలో వేయగనే శిశువు ఏడువ నారంభిం

న తమ్ముని కుమారునికి విరోచనాలు, వాంతులు యేర్పడగ. ఆ

క్షానికి విబూధి విచ్చి గుణపర్చిరి. తన కుమార్తెకు శరీరమంతా రుపులతో రణము లేర్పడగ, విబూధి పూసి ఆ రణములను మాన్పిరి. బు కాటుకు శ్రీ స్వాములవారి విబూధి పరమ ఔషధంగా వాడవచ్చు ు చెప్పుదురు. రాత్రులలో ఏకారణం లేక భయపడి, బిడ్డలు ఏడ్ర వక ఏడ్చినట్లయితే శ్రీ స్వాములవారి విబూధి వారిపై చల్లినమాత్రాన లు ప్రశాంతముగ నిద్రపోవుదురని వారు తె ్పిరి.

ఈపై కనబరచిన అద్భుత విషయాలన్ని అనేక భక్తులు తమ ుక అనుభవంలో వారి గృహంలలో జరిగినట్లు యీ నాడుకూడా ్రచున్నారు.

శ్రీ T. R. M. కృష్ణస్వామి నాయుడు అనువారు మద్రాసున షవాకంలో ఉన్నారు. వీరు R. M. S డిపార్టుమెంటులో పని ుచుండిరి. వీరు శ్రీ స్వాములవారి ప్రతి గురుపూజకు నారాయణ ు వచ్చుదురు. ఒక సంవత్సరం గురుపూజకుగాను రాత్రివేళ బాయి మెయిలు'లో బయలుదేరవలసి వచ్చినది. మెయిలు బండి ారులో ఆగదు. అందరికి తెలిసిన విషయమే. రాత్రియంత రేణి లోగడిపి, తెల్లవారి పుత్తూరుకు వచ్చి, నారాయణవరము వెళ్ళ నని వారి తలంపు, ఎదురుగా బండి వచ్చు చున్నందున వేపగుంట ు (పుత్తూరుకు ముందు స్టేషన్ను)లో బండి ఆగినది. అంతకుముందు డి ప్రయాణికులతో శ్రీ స్వాములవారి మహాత్మ్యము వర్ణించుచు ట. వేపగుంట స్టేషనులో బండి ఆగగనే, యీ బండి పుత్తూరులో ుదిన నేను దిగిపోయిషుందునని శ్రీ స్వాములవారిని స్మరించిరి. శ్చర్యము. బండి వెపగుంట స్టేషను వదలి పుత్తూరు వచ్చి, స్టీము । లేనందున ఆగిపోయినది. నాయుడుగారు బండినుండి తొంద ిరి. భక్తులు తలంచిన మాత్రం ఎంత యద్భుతమైనా గొప్ప ను స్వాములవారు చేసినది యీ సంభవంవల్ల తెలియుచున్నది.

960-వ సంవత్సరం ఆగస్టునెల స్వాములవారి 58-వ మహా

అభిషేక నిమిత్తం పళని పంచామృతం చేయ తెలిసిన వారె ొరకనైరి. ఇట్టి పరిస్థితిలో అందరు విచారంతో స్వాములవారిపై ంచి వారి దయను ఎదురుచూచుంటిమి. ఏమి ఆశ్చర్యం! రాత్రి ంలకు ఒక వృద్ధ బ్రాహ్మణుడు పళని వాస్తవ్యులని చెప్పుచు ఒక దేవాలయానికి వచ్చెను. ఆ బ్రాహ్మణుడు తాను గురుపూజ మై వచ్చినట్లు చెప్పి పళని పంచామృతం చేయ నొప్పుకొనెను. ం ప్రాతఃకాలమున స్నాన సంధ్యలు ముగించుకొని, యతడు నికి వలసినంత పంచామృతమును తయారుచేసి యిచ్చి ఎవరి ంలపడుగకయే అదృశ్యుడయ్యెను. బహు మానాన నుండు పళని ఆ సమయంలో తన దర్శనార్థమై చెప్పించి, మా సంకటంను ది దయాస్వరూపులయిన శ్రీ స్వాములవారి మహిమయే

60-వ సంవత్సరం మహా గురుపూజమైన సుమారు మూడు దేవాలయపు బావినీటిలో దుర్వాసన కన్పడినది ఆ నీరు వారి నిత్యకైంకర్యములకు తగనందున బావిలోని నీరంతా కి.యందలి పూడికతీయ తలంచితిమి అప్పటి వర్షములవలనను ుండు అమణానది ప్రవాహంవలనను బావిలోని నీరు పైకి నది. పనివారు నూతిలోని నీటిని తోడుట యసాధ్యమని పనికి కొన్నిరోజుల తర్వాత కొందరు కూలీలు యీ పనికి వచ్చిరి. ంభించుటకుముందు అందరును, ప్రారంభించిన పని నిర్వి పూర్తికావలనని శ్రీ స్వాములవారిని ప్రార్థించి కొబ్బరికాయ ర్పూర హారతి ఇచ్చి నీళ్ళతోడ ప్రారంభించిరి. మొదటి బొక్కెన రిశీలించిరి ఏమి ఆశ్చర్యం! అప్పటివరకు రెండు వారాలుగా ుర్వాసన కన్పడలేదు మాయమైనది. నూతిలోని నీళ్ళు బాగు క్తి శ్రద్ధలతో ప్రార్థించిన యే శ్రమయును యివ్వక మా కోరి రినది. శ్రీ స్వాములవారి యోగబలమువలననే కదా సాధ్య

7-7-60 వ తేదిన భక్తులు శ్రీ పిచ్చెముత్తు రాజా మరుచటిరినం
:ండు 58-వ గురుపూజకు దండిగా పుష్పమాలలు, హారములు,
కాయలు గైకొని, ముగ్గురు స్నేహితులతో బహు మారమైన
ం నుండి, నారాయణవనముకు నాటి మధ్యాహ్నం 2 గంటలకు
మునని వేకువజామున 3 గంటలకు ఒక కారులో బయలుదేరిరి.
సుమారు 5 గంటలకు బరువుతో వచ్చుచున్న ఒకలారి, కారు
భాగమును మోదినది. కారు ముందు భాగమున ఒకవైపు బాగుగా
గోయినది, అయితే యింజనకుగాని, లోపల నున్నవారికిగాని
ం దెబ్బ తగులలేదు. వారు నిశ్చయించుకొన్న ప్రకారమే నారా
ముున మధ్యాహ్నం 2 గంటలకు చేరిరి. బండినుండి దిగగనే
్రముత్తురాజా శ్రీ సొరకాయ స్వాములవారు. వారిని ఆ దినము
ప్రమాదం నుండి రక్షించిరని చెప్పి పై విషయమును తెల్పిం
సొరకాయ స్వాములవారు ఆబద్బాంధవుడనుటలో సందేహం

———

శ్రీ సొరకాయ స్వామివారు కరుణా సముద్రుడు, ఆపద్బాంధవు ష్మటకు ఈ క్రింది అపూర్వ సంఘవాలే ప్రమాణంచాలని నెంతయో సమంజసం.

ొన్ని సంవత్సరాలకు మునుపు శ్రీ కృష్ణస్వామి నాయుడిగారి మిత్రుడును చెన్నపురి వాసియగు శ్రీ జి. పి. నాయుడిగారి పుత్రిక మహాలక్ష్మి పూర్ణ గర్భవతిగా వుండి యమితమగు న కలిగి వుండి భరింపరాని బాధననుభవించుచుండెను. తల్లిదండ్రులు సుప్రసిద్ధ లేడీ డాక్టరు మాసిలా మణిగారికి ి సలహాయడిగిరి. అందులకు వారు మూడు రోజులలో ప్రస వచ్చునని చెప్పిరి. శ్రీ సొరకాయ స్వామువారిపై అచంచల ్వాస యుక్తురాలైన శ్రీ జి. పి. నాయుడిగారి భార్య శ్రీమతి యిగారు శ్రీ T. R. M. కృష్ణస్వామిగారిని చూచి వారికి విషయాలను సవిస్తరముగా తెలిపిరి. వెంటనే వారు శ్రీ సొర ్వాములవారిని ధ్యానించి వారి మహాప్రసాదమును (విబూతిని) దానిని ఉపయోగించిన ఎడల శీఘ్రముగ సుఖప్రసము కాగల ర్యమిచ్చి పంపిరి. ఆ భక్తురాలు అలాగే మహాప్రసాదమును చ్చెను. కొంత సేపటికి ఆమెకు శ్రీ సొరకాయస్వామి కరుణా ంచే నొక చక్కని మగశిశువు సుఖంగా జనించెను. వెంటనే దంపతులు శ్రీ స్వాములవారి ప్రభావమును వేనోళ్ళ పొగడి ్రాదులకు తెలిపిరి.

977 సంవత్సరమున శ్రీ టి. ఆర్. ఎమ్, కృష్ణస్వామి ారు ఒకరోజు తన ఆప్తైన శ్రీ డాక్టరు మహానందం గారి వెళ్ళిరి. కుశలాది వార్తలు పూర్తి అయినదే, శ్రీ సొరకాయ ి అగ్నిగుండ ప్రసాద మహిమను గూర్చి దైవభక్తురాలైన

తుని భార్యకు శ్రీ నాయుడుగారు వివదీకరించిరి. ఆ దంపతులు
లి సంతసించి స్వామివారి మహాప్రసాదమును పుచ్చుకొని వాడుచు
కొన్ని మాసములు గడిచినవి. చెన్నపురిలో తిరువల్లికేణి
దివ్యస్థలమున డాక్టరు మహానందంగారి బంధువులున్నారు.
నొక స్త్రీ యొక పూర్ణగర్భవతిగానుండి శిశువును ప్రసవించ
ంపరాని బాధపడుచుండెను.

ద్యులు శస్త్రచికిత్సచేసి శిశువును వెలుపలికి తీయతీర్మానించిరి.
యమును ఈ డాక్టరు మహానందంగారివిభయం తెలిసికొని వెం
పోయి శ్రీ స్వామిగారి మహాప్రసాద ప్రయోగమును గూర్చి
తెచ్చెను. వెంటనే యింటికివెళ్ళి మహాప్రసాదమును తీసికొని
గర్భిణికిచ్చిన కొంతసేపటికి మహాప్రసాదమును భుజించిన
ణి శస్త్రచికిత్సలేకనే సుఖంగా ఒక మగశిశువును ప్రసవించెను.
ను వర్ణనా తీతమైన ఆశ్చర్యమును పొందిరి. శ్రీ సౌరకాయ
గారి ప్రభావమును బంధుమిత్రాదుల కందరికి తెలిసి మిక్కిలి
ంచిరి.

శాఖపట్టణమున శ్రీ డాక్టరు టి. ఎమ్. రాధాకృష్ణగారు అను
ప్ప సౌరకాయ స్వామి భక్తుడు వసించుచున్నారు. వారి భార్య
భారతి అనువారు మదరాసుకు భర్తతో ప్రయాణము చేయుటకు
న వస్తువులను సరిపెట్టు సమయమున సుమారు అయిదువేలు
ంలు విలువగల రవ్వలకమ్మలను ఒక వస్త్రపుతునకతో కట్టి పోవు
తీసికుని వెళ్ళుటకు ఒక మంచపు పడక క్రింద భద్రపరిచెను.
లకమ్మలకు మధ్యమంచి పచ్చపెట్టి చేయుంచుటకు మదరా
సికొనవలెనని ఆశ. కాని కొన్ని కారణాలచే ప్రయాణం నిలిచి
మతి భారతిగారు రవ్వలకమ్మలను పూర్తిగా మరచెను. నిత్య
లలో నడుబడి వుండెను. మరికొన్ని నెలలకు ప్రయాణం
అప్పుడు రవ్వలకమ్మలను కొనిపోవుటకు మామూలు స్థలమును

. కనబడక పోవుటచే మిక్కిలి కంగారుపడి వెదకి వెదకి వేసారి
కార్చుచూచింతాక్రాంతురాలై శ్రీసొరకాయస్వామి ప్రభావమును
ండెను. కాబట్టి ఆమె మిక్కిలి భక్తితో శ్రీ స్వామిగారిని
సెను. అప్పుడు ఒక అద్భుతం జరిగెను. శ్రీమతి భారతి వీనులలో
రీరవాక్కు "విచారపడకము, మంచపు పడక క్రింద ఉంది. తీసి
" అన్నట్లు ఒకవాక్కు వినబడెను. వెంటనే ఆ స్థలమున
చబడిన రవ్వలకమ్మలు సురక్షితంగా ఉండుట చూచి తీసికొని
ఆనందించి శ్రీ సొరకాయస్వామి మహాత్యమును ఇరుగు
వారికి తెల్పి శ్రీ స్వామినిస్తోత్రం చేసిరి.

న్నపురి వాసియగు శ్రీ ఎమ్. ఎత్తిరాజులు నాయుడుగారు
కాయ స్వామివారిపై అమిత భక్తివిశ్వాసమును కల్గి వుండిరి.
స్తనికి ఒకప్పుడు ఒక గొప్పవిపత్తు సంభవించెను. శ్రీ సొరకాయ
రి కరుణా కటాక్షముచే నా విపత్తు సూర్యునికన్న మంచు
 నివారణమాయెను. వీరు మద్రాసు దక్షిణ రైల్వే శాఖలో ఒక
దోగి. వీరు ప్రయాణపు టికట్లు ఇచ్చు శాఖకు ముఖ్య ఉద్యోగి.
 రూప్యముల టిక్కెట్లకట్ట ఒక దినం కనబడక పోయెను.
రికి లెక్కలు చూపవలెను. చింత, భయం ఈ రెండును
గా నాతనిని బాధించెను. వెదకి వెదకి వేసారి ఇల్లు చేరెను.
మైమరచి నిదురించువేళ శ్రీ స్వామివారు ప్రత్యక్షమై "నీ
నే ఒకమూలలో కుప్పలో యణగివున్నది. తీసికొనుము" అని
దృశ్యులైరి. శ్రీ ఎత్తిరాజులుగారు ఎనలేని సంతోషం పొంది
కాగానే ఆఫీసుకు వెళ్ళి చూడగా, శ్రీ స్వామి వచించినరీతి
కట్ట దొరికెను. శ్రీ నాయుడుగారు శ్రీ సొరకాయ స్వామి అను
ను వేనోళ్ళ పొగిడిరి, తనతోటి స్నేహితుల కందరికి తెలియ
ప్పడుకూడా తాతగుడికి వచ్చుచూ అభిషేక అర్చనాదులుచేయిం
ఖంగా నున్నారు.

గాలిచే బాధపడు వ్యక్తులను శ్రీ సొరకాయ స్వామివారు కాపాడి
ంగా వర్ధిల్లునట్లు అనుగ్రహింతురు అనుటకు ఈ క్రింది ఆశ్చర్య
వములు నిదర్శనములు.

నాగలాపురానికి సమీపాన్నగల పాలమంగలం అను గ్రామమున
కులానికి చెందిన చిరంజీవి కుప్పయ్య అను ప్రాయపు మానవుడు
చుచున్నారు. అతడు సుమారు 2 ఏండ్లకు మును పు నారాయణవన
కరుదెంచి ఉండి, పుత్తూరు సినిమా చూచుకొని సుమారు 12
ల రాత్రిలో ఒంటరి స్నేహితులతో కలసి తిరిగి వచ్చుచుండెను.
యణవనానికి సంబంధించిన దామర్ల గట్టును చేరెను. అచ్చట ఒక
గో ఆత్మహత్య గావించుకున్న నాగమ్మఅను పడుచు గాలిరూపంలో
య్యను తాకెను. అతడు వెంటనే యింటికి వచ్చి మూర్ఛ పడి
ను. 11 నెలల కాలం శ్రీ సొరకాయస్వామి అగ్నిగుండం చెంత
బంధువుల సహాయంతో శ్రీస్వామివారికి సేవలు చేసి, తుట్టతుదకు
ధ నివారణ పొంది, తరువాత వివాహితుడై సుఖంగా సంసార
గడుపుచు, అప్పుడప్పుడు స్వాముల వారికి కైంకర్యముల
మ సుఖంగా వర్ధిల్లుచున్నారు. వారు యిప్పటికిని తాతగారి గుడికి
మ పూజలు సలుపుచు పోవుదురు.

* * *

సత్యవేడు గ్రామంలో దేవాంగన కులమునకు చెందిన ఒక పెండ్లి
ప్రాయపు స్త్రీ గాలిచే బాధింపబడి మిక్కిలి కృశించిన శరీరంతో
పాయ అవస్థలో ఆ స్త్రీ తాతగారి దేవాలయమునకు తేబడెను.
వారు స్వామిగారి మహాప్రసాదమును ఇచ్చి, పవిత్ర జల
ప్రోక్షణ చేసిరి. కొంతసేపటికి కన్నులు తెరచి, ప్రజ్ఞ కలిగి
కొన్ని రోజులకు స్వస్థతపొంది స్వామికి కైంకర్యములు

అర్చనాదులు చేసి సుఖంగా యిల్లుచేరెను. ఇట్టిది శ్రీ సొర
్వామి అనుగ్రహం, వారి మహాప్రసాద మహిమ.

ౕనాటికిని అనేక స్త్రీలు గాలిచే పీడితులై శ్రీ స్వామివారికి
ప్రదక్షిణ కైంకర్యములు చేసి, ధ్యానించి, కట్టకడకు విముక్తిని
విశేష దేహ ఆరోగ్యములను బడిసి సుఖపడుచున్నారు. భక్తులు
కాయ స్వామి దేవాలయము నారాయణవనములో దర్శించి,
ౕరి మహిమను నేరులో చూచి, వారి అనుగ్రహమును పొంద
వారు వచ్చి చూచినచో శ్రీ సొరకాయ స్వామివారికి దయ్య
ళాచములు. వ్యాధులు, మనో బాధలు పోయి గాలులు గ్రహాలు
గా భయపడి పోవుచున్నవో కన్నులార కాంచచ్చును.

శ్రీ సొరకాయ స్వామి వారి ప్రభావమును ఈ క్రింది అద్భుత ఘటనలవల్ల మరియును తెలియనగును.

చిత్తూరు జిల్లా చంద్రగిరి తాలుకా, పాత రేణిగుంటలో ఎమ్. ు శెట్టి అతని భార్య శ్రీమతి మునిరత్నమ్మ వసించుచున్నారు. ి ఒక పుత్రుడు, ముగ్గురు కుమార్తెలు కలరు. వారికి నాలుగవ బిడ్డ 1 లో జన్మించెను, అప్పటినుండి ముని రత్నమ్మకు కాళ్ళలో భరించ నొప్పి దేహంలో శక్తి సన్నగిల్ల ఏపని తోచకపోవడం యిట్టిబాధలచే ి వరకు పీడింపబడుచుండెను. 4వ బిడ్డ జనించిన తోడనే తిరుపతి త్రిలో ఒక పడకపై పరుండబెట్టబడి కుటుంబ నియంత్రణ ఆపరే చేయింనిర్ణయించబడెను.

మునిరెడ్డి తమ్ముని భార్యకు దేహంలో విశేష బలహీనతగా ంట వలప ఒకవేళ గాలి సంబంధంగా నుండునేమోయని సందే ంబడి ఆ పూరి వాసియగు ఒక భూతవైద్యుని అక్కడికి తీసికొని . ఆ సమయం కనిపెట్టి మునిరత్నమ్మ తమ్ముని భార్యతో భూత ని దగ్గరకు వెళ్ళెను. పూజలు జరుగు కాలమున మునిరత్నమ్మను ంచిన గాలి బైటపడెను. అప్పుడు ఆ గాలి తనపేరు సరోజినియని ాహ్మణ బాలికయని 4 ఏండ్లకు పూర్వం మునిరత్నమ్మ పరుండిన ే తాను కాలునొప్పి, దేహబలహీనత బాధలననుభవించి చని మునిరత్నమ్మను గాలి రూపమున ఆవహించినని తెలిపెను. శ్రీ ంది తెలిసికొని మిక్కిలి చింతాక్రాంతులై కావలసి మంత్ర వైద్య షుమారు 17 రోజులు చేసిరి. కాని గాలి బాధ తగ్గలేదు. భర్తను ి దగ్గర చేరనీయకుండ కసురుచుండెను, తాను బ్రాహ్మణ అని చెప్పుకొనుచు శాకాహారమే భుజించుచుండెను.

కదినము భార్యాభర్తలు స్నానంచేసి ఇంటి దగ్గర వుండు ముని గుడితో ప్రదక్షిణం చేసిరి. గాలి పోతానని చెప్పి మరల ఎమై బాధించుచుండెను.

కనాడు ఉదయం సుమారు 9నుండి 10 గంటలలోగా గాలి బాధ
పము ధరించెను. అట్టి సమయంలో రెడ్డిగారికి ఏమీ తోచక
ం చెంది కట్టకడకు 3 నెలల క్రిందవెంకటగిరికిసంబంధినఒకశిల్పి
శ్రీ సొరకాయ స్వామి తాతగారి అద్భుత విషయాలను శ్రీ
్డిగారికి తెలిపి వుండిన విషయములను జ్ఞప్తికి తెచ్చుకొని "శ్రీ
మహిమ నిజమైతే" ఈ మన్నుచే నా భార్య దేహం స్వాధీ
రావలెను" అని చెప్పి ఆ మన్నును భార్యయొక్క నుదుట
ొంత సేపటికి (సుమారు 12-30 గంటలు ఉదయం) దేహం
సునకు వచ్చి భర్తను భోజనానికి తీసికొని వెళ్ళి ఆహారం
ం రాత్రియగు వరకు సాధారణంగా బంధుమిత్రాదులతో
చుండెను. ఆ దినం రాత్రి 12-50 గంటలకు మునిరత్నమ్మ
ర్తతో తాను బ్రతుకుట కష్టమని తెలిపెను. మునిరెడ్డిగారు నారా
ంలో నుండు తాతగారి ధ్యానించిరి. మునిరత్నమ్మ స్వప్నములో
గుడి, ప్రక్కపారుపాలట అన్నీ తెలిసిదానికి వల్లే వర్ణిం
ందరూ ఆశ్చర్యపడి ఉదయం కాగానే నారాయణవనానికి శ్రీ
తన భార్య మునిరత్నమ్మను పిలుచుకునివచ్చి సుమారు 41
శ్రీ సొరకాయ స్వామి గుడిలో నుండు అగ్నిగుండం యొద్ద
పెట్టి ప్రదక్షిణం చేయించి, తాతగారి నామములను పలుసార్లు
పజేసిరి గాలిచే మిక్కిలి బాధలుపడి కట్టకడకు మునిరత్నమ్మ
పొంది దేహం పూర్ణముగా గుణముమయను ఆమెను స్వాముల
ర్ణ అభిషేక,అర్చనాదులు అన్నదానములన్నిచేసి సుఖంగా శ్రీ
భార్యతో యిల్లుచేరి బిడ్డలతో సుఖంగా వర్ధిల్లుచున్నారు ఇప్పటి
ప్రతి పౌర్ణమిరోజున తాతగారిగుడికి అరుదెంచి పూజలు చేసి
రి పూర్ణ అనుగ్రహమును పొందుచున్నారనుటలో అతి
కానేరదు.

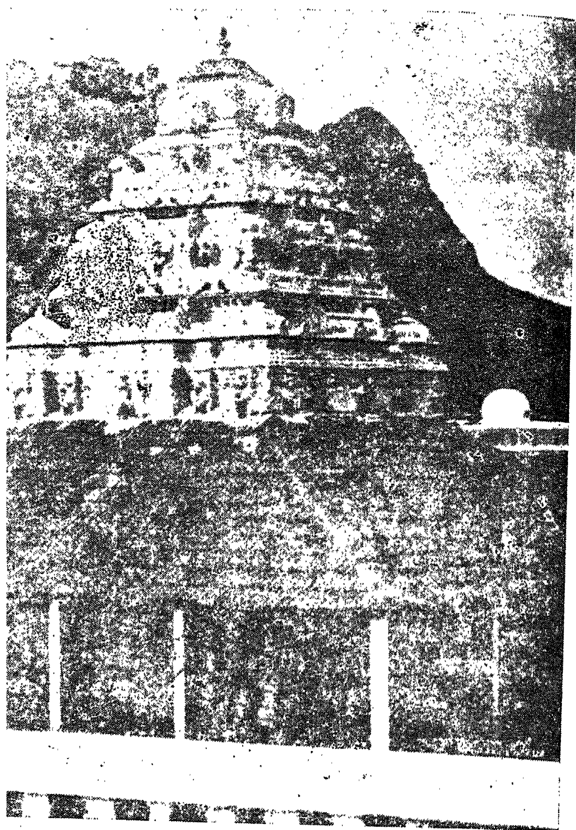
ఎనిమిదవ అధ్యాయము

ముగింపు

భారతదేశం పురాతనకాలం నుండి నాగరికత కలిగి ప్రఖ్యాతి చి. ప్రస్తుతం మన దేశమున ఆత్మతత్వమను దీ జ్యోతి సమయ ంవల్ల సన్నగిల్లుతూ ధర్మం. నీతీ క్షీణించిపోవుచున్నట్లు కన్పడు . వీటినంత పోగొట్టుటకు మన దేశమును మరల వున్నత నకు తెచ్చుటకు సిద్ధపురుషులుద్భవింతురని ముందే తెల్పియు శ్రీ సొరకాయ స్వాములవారు మహా సిద్ధ పురుషులు వారిని దర్శించి, వారి దయానుగ్రహముల సంపాదించిన వారనేకులుం ప్పుడు కూడ కొందరున్నారు. వారి కృపా కటాక్షములవల్ల కూడ ప్రజలకు కల్గు సహాయముల గ్రహించి, వారిని సదా పూజించిన యెడల, పెద్ద చిన్న అను తారతమ్యం లేక, జాతి ం లేక, ఎల్లప్పుడును శ్రీ స్వాములవారు భక్తులకు తోడ్పడు సందేహం లేదు. అందరును యీ పుస్తకమును చదివి వారి ముమును వృద్ధి చేసుకొని, శ్రీ స్వాములవారి కృపా కటాక్షమును రుగాక.

శ్రీ సొరకాయస్వాముఁవారు

యణవసములోని శ్రీ స్వాము వారి దేవాలయము

आधुनिक तेलुगू कविता

संपादक
अनुवादक :— बैरागी

आंध्र-प्रदेश साहित्य एकादमी
कला-भवन, हैदरावाद-४

प्रकाशकः–
आंध्र प्रदेश साहित्य एकादमी

प्रतियाँ–१०००

मूल्य रु. ७.५०

मुद्रकः–
दक्षिण भारत प्रेस
हैदराबाद–४

—: विषय सूची

कवि-परिचय

श्री श्रीरंगम् श्रीनिवासराव, बी. ए., जन्म-ई. १९१० । विजयनगरम्, विशाख जिले के निवासी तेलुगू के आधुनिक कवियों में अग्रगी, प्रगतिवादी कवियों के अगुआ । तेलुगू और अंग्रेजी के विद्वान, पत्रकार, सिनीलेखक, महाप्रस्थानम्, खड्ग-सृष्टि, आदि विख्यात कविता-संग्रह हैं ।

शिष्ट्ला-शिष्ट्ला उमामहेश्वरराव बी. ए. । जन्म १८९८ निधन १९३८ गुण्टूर जिले के निवासी । विलक्षण प्रतिभावान कवि । नवमि-चिलुका विष्णु-धनुवु आदि उनके प्रसिद्ध कविता संग्रह हैं ।

नारायण बाबू-श्रीरंगम् नारायण बाबू । जन्म १९०६ निधन १९६२ विजयनगर विशाख जिले के निवासी । तेलुगू और अंग्रेजी के विद्वान, संगीत और नाट्य-शास्त्र के ज्ञाता । प्रसिद्ध कविता-संग्रह-रुधिर-ज्योति' ।

बैरागी-आलूरी बैरागी चौधरी । जन्म-१९२५, तेनाली, गुंटूर जिले के निवासी, तेलुगू, अंग्रेजी और हिन्दी के विद्वान और कई भाषाओं के जानकार । कहानीकार, निबन्धकार । मुख्य रचनाएं-चीकटि नीडलू-(कविता संग्रह) नूतिलोगोंतुकलु, (काव्य) । बदली की रात (हिन्दी कविता-सग्रह) ।

आरुद्रा-भागवतुल शंकर शास्त्री-जन्म १९२२, विशाख जिले के निवासी, अंग्रेजी और तेलुगू के विद्वान । तेलुगू भाषा के इतिहासकार । सिनी-लेखक; प्रसिद्ध रचनाएं- त्वमेऽहवाम्' 'सिनीवाली' आदि ।

दाशरथी-दाशरथी कृष्णमाचार्य, जन्म-१९२७, हैदराबाद के निवासी संस्कृत और तेलुगू के विद्वान, सिनी-लेखक । आज-कल आल इंडिया रेडियो, मद्रास में काम कर रहे हैं । अग्निधारा, रुद्र-वीणा, महाबोधि, पुनर्नवम् आदि प्रसिद्ध कविता-संग्रह ।

नारायणरेड्डी-डा. सिंगिरेड्डी नारायणरेड्डी, पी. हेच. डी. जन्म १९३० । हैदराबाद के निवासी । प्रसिद्ध कवि, सिनी-कवि । आज-कल उस्मानिया यूनिवर्सिटी में तेलुगू के रीडर हैं । नागार्जुन-सागरम्, स्वप्न भंगम्, अजंता-सुंदरि, अक्षराल गवाक्षालु वगैरह प्रमुख कृतियां ।

पुरिपंडा-पुरिपंडा अप्पलस्वामी-जन्म १९०८। विशाखपट्टणम् के निवासी, तेलुगू आधुनिक कविता के मूल-पुरुषों में से एक। तेलुगू, अंग्रेजी के अलावा हिन्दी, बंगाली भी जानते हैं। मुरली-ध्वनि, सौदामिनि आदि मुख्य कविता-संग्रह। हिन्दी और ओरिया से इन्होंने अनेकों पुस्तकों का अनुवाद किया है।

पा. प.-पालगुम्मि पद्मराजू-जन्म १९१५। गोदावरी जिले के निवासी, कई साल तक लेक्चरार का काम किया। आज-कल सिनी लेखक। प्रख्यात नाटककार और कहानीकार। अंतर्राष्ट्रीय कहानी-प्रतियोगिता में पुरस्कार भी पाया।

विद्वान विश्वम्-जन्म १९१५। अनंतपूर जिले के निवासी, संस्कृत, तेलुगू और अंग्रेजी के विद्वान। प्रसिद्ध पत्रकार, अनुवादक, पेन्नेटि पाटा, (काव्य) प्रेमिचानु (उपन्यास) आदि प्रसिद्ध रचनाएं हैं।

पठाभि-तिक्कवरपु पठाभिरामिरेड्डी-जन्म १९१४। आधुनिक कविता के अग्रणियों में एक। इन्होंने कविता में कई तरह के प्रयोग किए। मुख्य रचना, फिडेल रागाल डजन, नीलगिरि नीलिमलु आदि कविता-संग्रह।

तिलक-बालगंगाधर तिलक-जन्म १९१९। निधन १९६६। गोदावरी जिले के निवासी। तेलुगू और अंग्रजी में निष्णात। प्रसिद्ध प्रगतिवादी कवि। इनके असमय निधन से तेलुगू को महान क्षति पहुंची।

रेंटाला-रेंटाला गोपालकृष्ण, उम्र ४० के करीब। विजयवाडा के निवासी, प्रमुख प्रगतिवादी कवि। सत्वर्षण, सर्पयागम्, आकलि पाटलु आदि मुख्य कविता-संग्रह हैं। आज कल 'आन्ध्रप्रभा' दैनिक, विजयवाड़ा में काम करते

श्री भागी नारायणमूर्ति, बी० ए०-उम्र ५७। जन्म विजयनगरम्। आंध्र प्रदेश सरकार में काम करके विराम पा गए हैं। आज-कल हैदराबाद में ही रहते हैं।

रमणारेड्डी-के. वी. रमणारेड्डी, बी. ए., जन्म १९२८। नेल्लोर जिले के निवासी तेलुगू और अंग्रेजी के विद्वान। आन्ध्र के प्रमुख प्रगतिवादी कवि और अत्यन्त प्रसिद्ध आलोचक प्रमुख कविता-संग्रह अडवो, भुवन घोष, अंगार वल्लरी आदि। आज कल नेल्लोर जिले में कावली के कालेज में प्राध्यापक का काम करते हैं।

अनिसेट्टी-अनिसेट्टी सुब्बाराव; जन्म १९२८। गुण्टूर जिले के निवासी,

कवि और नाटककार, सिनी-लेखक, प्रमुख प्रगतिवादी कवि, कई पुस्तकें प्रकाशित कर चुके हैं। अग्नि-वीणा प्रमुख कविता सग्रह ।

गणपति शास्त्री–पिलका गणपति शास्त्री, जन्म १९११। गोदावरी जिले के निवासी। संस्कृत, तेलुगू और अंग्रेजी के विद्वान। अध्यापक, पत्रकार, संस्कृत से अनेक ग्रन्थों के अनुवादक। विभ्रान्तामरूक, प्रमद्वरा, प्रणि-दीपिका आदि मुख्य काव्य।

विश्वेश्वरराव–मल्लवरपु विश्वेश्वरराव-जन्म १९०६। गोदावरी जिले के निवासी, शान्ति-निकेतन के विद्यार्थी। पत्रकार, रवींद्र की रचनाओं के अनुवादिक। काव्य, कल्याण-किंकिण आदि।

कालोजी-कालोजी नारायणराव, जन्म १९१४। वरंगल जिले के निवासी। तेलुगु के अलावा हिन्दी, मराठी, उर्दू और अंग्रेजी के जानकार। कहानीकार, अनुवादक। मुख्य कविता-संग्रह-ना गोडव।

रामदास बेल्लमकोंडा रामदास-जन्म १९२३, निधन १९६९। गुण्टूर जिले के निवासी। पत्रकार, अनुवादक, तेलुगू, अंग्रजो के विद्वान। मुख्य कविता–संग्रह, नयागरा, कविता आदि।

एल्चूरी-एल्चूरी सुब्रह्मण्यम्, जन्म १९२०। गुण्टूर जिले के निवासी। तेलुगू और अंग्रेजी के विद्वान। पत्रकार, कवि। कई अनुवाद ग्रन्थ प्रकाशित किए हैं। आज कल सोवियत रूसी कान्सलेट, मद्रास, में काम करते हैं।

गंगिनेनी-गंगिनेनी वेंकटेश्वरराव-उम्र, ४५ के करीब। गुण्टूर जिले के निवासी, प्रमुख प्रगतिवादी, कवि, मुख्य कविता-सग्रह उदयिनी।

अजन्ता-उम्र-४० के करीब कई पत्र-पत्रिकाओं में काम किया। आधुनिक प्रयोगवादी कवि। आज-कल आन्ध्र-प्रभा, दैनिक विजयवाडा में काम करते हैं।

चिरंजीवी-नार्ल चिरंजीवी, पत्रकार। बच्चों के लिए कहानियां लिखी, नाटककार। आज-कल हैदराबाद में रहते हैं। फिल्मी काम भी किया है। मुख्य रचना विप्लवात्मा आदि।

वेंकटेश्वरराव-नार्ल वेंकटेश्वरराव; जन्म १९०८। प्रख्यात पत्रकार, आन्ध्र ज्योति (साप्ताहिक) और आन्ध्र-प्रभा दैनिक के संपादक रह चुके। आज

कल 'आन्ध्र-ज्योति' दैनिक के संपादक हैं। नाटककार, राजनीतिक व्याख्या-कार। कोत्तगड्डा-नाटक, नालुँ वारि माटा (कविता संग्रह) प्रमुख रचनाएं।

वरदा-अब्बूरि वरदराजेश्वरराव, उम्र ५० के करीब। पत्रकार, नाटक-कार, अनुवादक, अंग्रेजी लेखक। प्रसिद्ध रचना, अंदाका मुक्त यात्रा आदि। आज-कल देहली में रहते हैं।

राजशेखर–रायप्रोलु राजशेखर, उम्र ४७ के करीब। सुप्रसिद्ध कवि रायप्रोलु सुब्बाराव के सुपुत्र, तेलुगू और अंग्रेजी के विद्वान, आजकल आल इंडिया रेडियो, देहली में काम कर रहे हैं।

केशवराव-मानेपल्ली हृषी केशवराव· जन्म १९३९ नई पौध के कवियों में अग्रणी, कहानीकार, सरकारी नौकरी करते हैं। प्रसिद्ध रचना-उदयिंचनि उदयालु।

श्री मादिराजु रंगाराव; पी. हेच· डी. उम्र ४० के करीबन आज-कल वरंगल कालेज में प्राध्यापक का काम करते हैं। 'मेलुकोन्न आकाशम्' आदि अनेक कविता-संग्रह प्रकाशित किए हैं।

श्री के. यादव रेड्डी–बी· ए· उम्र, ३० के करीब। जन्म-स्थल, नलगोंडा नई पौध के कवियों में एक। आजकल हैदराबाद के एक स्कूल में अध्यापक का काम करते हैं। अनेक भाषाओं में प्रवीण जिनमें हिन्दी भी एक है।

श्री मनमोहन साहे-बी· ए. जन्म १९४२, शिक्षा-नरसपूर, विजयवाडा, और हैदराबाद में। आजकल एक दवाओं की कम्पनी में प्रतिनिधि की नौकरी करते हैं। कई भाषाएँ जानते हैं।

श्रीमती नायनि कृष्णकुमारी बी. ए आनर्स और संस्कृत एम· ए.-जन्म १४ मार्च, १९३०। आप तेलुगू के सुप्रसिद्ध कवि श्री नायनि सुब्बाराव जी की सपुत्री हैं। बाल-साहित्य-गौतमी, 'आया था' कहानी-संग्रह। अनेक विद्वत्ता-पूर्ण लेख लिखे। आजकल उस्मानिया यूनिवर्सिटी, हैदराबाद में प्राध्यापिका का काम करती हैं।

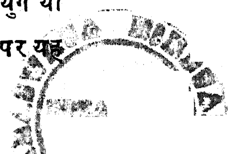
आधुनिक तेलुगू कविता

पता नहीं क्यों, लेकिन इतना सत्य है कि आधुनिक कविता का नाम लेने से लोग चिढते हैं। जो कुछ भी अबूझ हो, पहेली जैसी लगती हो और जिसका अन्वय करने या माने लगाने में माथा-पच्ची करनी पडती हो उसकी आधुनिक कविता से उपमा दी जाती है। इसी संग्रह में एक आधुनिक कवि स्वयं कहते हैं:-

"और एक दूसरे के नाते होनी-अनहोनी हो, छूते अछूते हों, जाने अजाने हों, आधुनिक कविता की कड़ियों से दीखते हुए भी" – (नगरी, आरुद्र)

तो क्या यह सच है कि आधुनिक कविता की कडियां ऐसी दीखती हैं जैसे उनमें कोई ताल्लुक न हो, या कवि ने जन-साधारण की धारणा में सिर्फ हां में हां मिला दी है? इसका निर्धारण करने के पहले हमें यह जानना होगा कि आखिर यह आधुनिक कविता है किस चिडियाँ का नाम? कविता तो सनातन काल से होती आई है; लेकिन हरेक युग की कविता की कुछ अपनी विशिष्टताएँ हैं, कुछ गुण या अवगुण हैं जो उस युग की कविता के प्रचलित नाम को सार्थक करते हैं। जैसे रीतिकालीन कविता की श्रृंगार-रतता, शाब्दिक या कोरे आलंकारिक चमत्कार पर जरूरत से बहुत ज्यादा जोर देना, वस्तु और शैली की नितान्त कृत्रिमता वगैरह। रीति-कालीन कविता का नाम लेते ही उसके इन सब अवगुणों और कुछ गुणों का भी चित्र हमारे सम्मुख आ जाता है। उसी तरह आधुनिक कविता का नाम लेने से हमारे सामने कैसा चित्र आता है?

आखिर 'आधुनिक' शब्द से हमारा मतलब क्या है? जवाब मिलेगा- आधुनिक युग की। अब सवाल उठता है-'आधुनिक युग' से हमारा मतलब क्या है? जवाब मिलेगा- 'औद्योगिक क्रान्ति' के बाद का युग यानें पूंजीशाही का युग या भारत में ब्रिटिश वालों के पैर जमा लेने के बाद का युग। मोटे तौर पर यह

हैं। सत्यम्, शिवम्, सुन्दरम् से उसका विश्वास धीरे धीरे हटता जा रहा है। वह निश्चय नहीं कर पा रहा है कि क्या सत्य है, क्या शिव है और क्या सुन्दर है? विभिन्न तर्कों के वाद-विवाद, सघर्ष में लग्न पक्षों के भीषण प्रचार के साधन उसके मन को डंवा-डोल कर रहे हैं। वह कुरु-क्षेत्र में खडे अर्जुन की तरह स्विन्न-क्लिन्न वदन लिए संशय-विकल है। भगवान कृष्ण का शरणागत होकर प्रार्थना कर रहा है– 'या निश्चिन्तम् ब्रूहि-तन्मे' लेकिन उसके मन में एक पुकार उठती है– 'संशयात्मा विनश्यति'। आधुनिक मानव की यह अनास्था, यह विश्वास-हीनता, उसके हृदय की यह संशय-विकलता साहित्य में भी प्लावित होती है।

पूंजीवादी व्यवस्था ने पुराने विश्वासों और आस्थाओं को छिन्न-भिन्न तो कर दिया, लेकिन बदले में कुछ दिया नहीं; रुपया देवता बन गया। और एक हीन, ओछी वैलासिकता, भोग-भावना देवी बन गयी। खूब रुपये कमाओ, गुलछर्रे उडाओ। बस, यही होशियार चलते-पुर्जे आदमी का आदर्श बन गया। आस्था-हीन पतनोन्मुख समाज का साहित्य ऐसा ही होता है। इसमें सिर्फ साहित्यकारों को दोष देने से कोई प्रयोजन नहीं। इस व्यवस्था ने जब तक समाज को सामंत-शाही के लोहे के चंगुल से छुडाने का प्रगतिशील-पात्र निर्वाहण किया तब तक साहित्य में भी एक नई स्फूर्ति और नई आस्था दिखाई दी– जैसे उन्नीसवीं सदी के उत्तरार्ध और बीसवीं सदी के प्रारंभ-कालीन साहित्य में; खास कर डिकेन्स वगैहर के साहित्य में।

भारत में भी बीसवीं सदी के प्रारंभ में जो सामाजिक, राजनीतिक और साहित्यक पुनर्जागरण फैला, वह उसी का परिणाम था। पुराने समाज का गर्भ चीर कर नया समाज जन्म लेने लगा। भारत की सभी भाषाओं के साहित्य में एक महान परिवर्तन प्रारम्भ हुआ। पुरानी ग्रंथस्थ पंडिताऊ भाषा का परित्याग करके, नई, जनता के बोल-चाल की भाषा का उपयोग होने लगा। उपन्यास और कहानी-साहित्य की बाढ आई-समाज-सुधार के आन्दोलनों के साथ-साथ राजनीतिक चेतना भी फैली। कविता में स्वच्छन्दतावादी युग शुरू हो गया। पढे-लिखे लोग पुराने धार्मिक विश्वासों के दकियानूसी दायरे से बाहर निकल कर बुद्धिवाद की ओर झुके। भारत का नवीन मानव प्रश्न करने और सोचने लगा।

अंग्रेजी पढे-लिखे लोगों ने बाहर की हवाओं के लिए खिडकियां खोल दीं। प्राचीन पूर्व के ऊपर अर्वाचीन पश्चिम का प्रभाव पडने लगा।

यांत्रिक सभ्यता ने ज्यों-ज्यों जड पकडी; व्यक्ति की सामाजिक चेतना प्रखर होती गई। इस देश में विलंब से आई हुई स्वच्छन्दतावादी परम्परा के प्रति विद्रोह शुरू हो गया। उपन्यास और कहानी–साहित्य में सामाजिक विषमताओं पर कठोर प्रहार होने लगा। विद्रोह का साहित्य जन्म लेने लगा। यहाँ तक कि पुरानी पीढी के साहित्यकों की कलम भी पैनी हो गई और विद्रोही कटार का काम करने लगी।

यहाँ से आधुनिक या नई कविता का जन्म-काल शुरू होता है। आधुनिक या नई कविता इस जटिल, क्लिष्ट आधुनिक-युग की समस्त संवेदनाओं, भावनाओं और कल्पनाओं का प्रातिनिधिक है। इसमें आधुनिक युग के सुख-दुःख, आशा-निराशाएँ, गिराव-चढाव और ऊंचाई-गहराइयाँ प्रतिबिम्बित होती हैं। आधुनिक और पुरातन युगों में जो अन्तर है, वही आधुनिक और पुरानी कविता में है।

आज का जीवन बहुत जटिल हो गया है। पिछले हजारों सालों में शायद ही कोई ऐसा जमाना गुजरा हो जिसमें मानव को आज के जैसे मानस-मंथन, अन्तः-संघर्ष और परिसर की क्लिष्टता और भीषणता से जूझते हुए गुजरना पडा हो। एक ओर विज्ञान की विजय ने मानव के हाथ में अद्भुत और आश्चर्य-जनक अस्त्र दिए जिनके द्वारा प्रकृति पर विजय पाना उसके लिए बहुत आसान हो गया है। दूसरी ओर इन अस्त्रों के द्वारा जो भेयद शक्ति उन्मुक्त हुई है, वह प्रतीपवादियों के हाथ की पुतली बन कर, मानवी सभ्यता और संस्कृति के समूल विनाश की धमकी दे रही है। राष्ट्र, वर्ग और दलगत संघर्ष प्रखर हो उठा है। यह कहना कोई अतिशयोक्ति नहीं कि मानव-समाज आज जैसी भयंकर विचिकित्सा और संशयात्मकता में से कभी नहीं गुजरा। लगता है, जैसे वह एक तरह की सामूहिक हिस्टीरिया में से गुजर रहा है। आज का मानव स्नायु रोगी है। वह शंकित, आतंकित और आकुल है। उसका जीवन तूफानी है। पहाड की चोटी से वेग से गिरनेवाले झरने की तरह है। वह शरत्-सरिता की तरह स्निग्ध, शान्त-गति से नहीं बहता।

आज की कविता ऐसे ही जीवन को प्रतिबिम्बित करती है। आज के कवियों के पास अष्टादश-वर्णन-युक्त महाकाव्य लिखने के लिए समय नहीं; वह फुटकर कविताओं से ही संतुष्ट है। और जो महाकाव्य यदा-कदा लिखे भी गये है उनमें कथा कथन नाम-मात्र को हैं; परंपरागत वर्णन हैं ही नहीं। मानवी अंत:-संघर्ष का ही चित्र ज्यादा है (जैसे कामायनी, कुरुक्षेत्र आदि)। आज की कविता में कथा-कथन और वस्तुगत वर्णन का प्राय: लोप हो गया है। आजका कवि प्रकृति या परिसर का वर्णन करता है तो वह केवल मानवी-भावना की पृष्ठ-भूमि के रूप में ही। इससे परे उसका कोई महत्व नहीं। रीतिकाल की सी लच्छेदार शाब्दिकता और कोरी आलंकारिकता के द्वारा वह अपने पाँडित्य का प्रदर्शन नहीं करना चाहता। शब्द और अर्थ उसके लिए भावना तक पहुंचने के साधन मात्र है। वह रीति और शैली का पुजारी नहीं।

आधुनिक कविता मूलत: विद्रोह की कविता है। आधुनिक कवि परंपरा का तिरस्कार नहीं करता, बल्कि उसके प्रति विद्रोह करता है। परंपरा का पूर्णत: तिरस्कार करने वाला डोर कटे पतंग की तरह हो जाता है। परंपरा से ही चिपटे रहनेवाला मौलिकता से हाथ धोता है और लकीर का फकीर बन जाता है। आधुनिक कवि परम्परा के सत् को ग्रहण करते हुए अपनी राह आप बनाता है और नये प्रमाण खडे करता है।

याँत्रिक सभ्यता ने व्यक्ति की जडें उखाड कर उसे निराधार बना दिया। जिस मिट्टी में पहले उसकी जडें जमी हुई थीं; वह मिट्टी अब उसकी नहीं रहीं। वह आकाश-वेलि की तरह हो गया। इस तरह के व्यक्ति की संवेदनाओं को व्यक्ति करने के लिए आधुनिक कविता में नये भाव-चित्र और नए प्रतीक आए। परंपरागत परिकरण इस विषय में किसी काम के नहीं रहे। आधुनिक जीवन की नई संवेदनाओं, जटिलताओं और विलष्टताओं को अभिव्यक्ति देने के लिए कवियों को नई शैली, नये संविधान और नई शब्द-योजना की खोज करनी पडी। इस यात्रा के लिए उसे नये पाथेय की खोज करनी पडी। नगर की गंदी गलियों में हरी घास की, पुरइन भरे पोखरों की झांकी नहीं मिलती। आसमान को धुंये के गुबार से भरनेवाले धुआरों का, पृथ्वी के हृदय की आकाँक्षाओं की तरह